

PARDINYES

N.º 1 • DESEMBRE DE 1989 • EXEMPLAR GRATUÏT

ENTREVISTA:
INFANSO CAMARA

LA MITJANA,
PARC NATURAL

Pardinyes

El barri darrera l'estació

Francesc Castillo i López

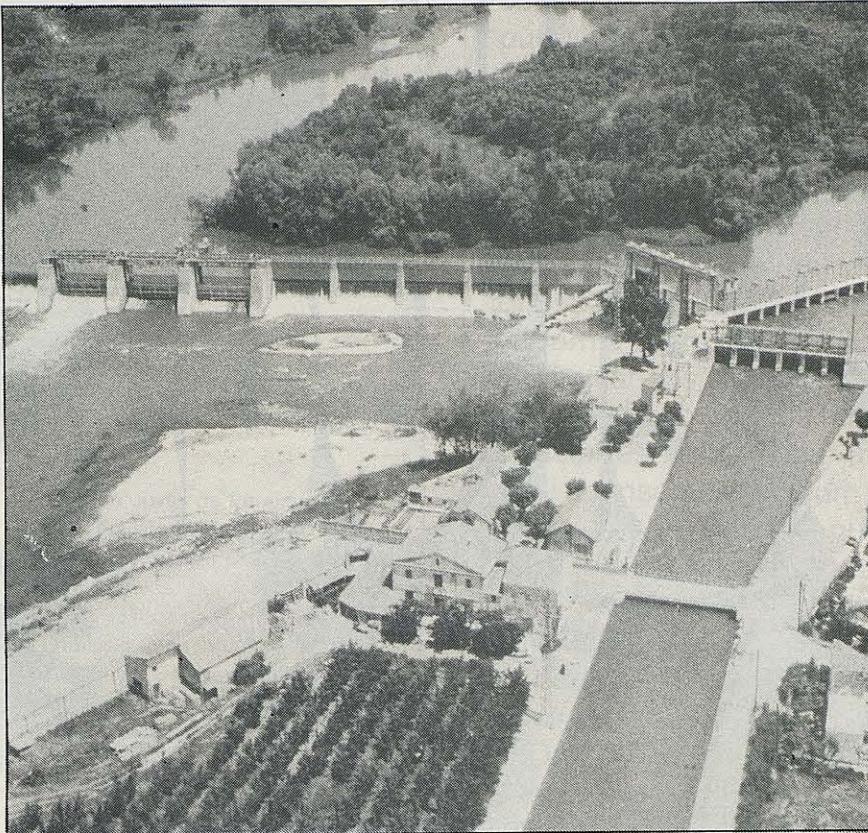
Editorial Ribera & Rius

En venda a:

Tots els quioscs i llibreries del barri
i al local social de l'ORVEPARD

S U M A R I

Arxiu Diari Segre

L'advocat i ecologista Pere Blasco i Balagueró, escriu sobre la urgent necessitat que la Mitjana sigui declarada Parc Natural. (Pàgines 14 - 15)

ENTREVISTA

Infanso Cámara: el líder dels nord africans elegeix Pardinyes per a viure.

Paco Castillo (Pàg. 6)

OPINIO

¿Por qué un reglamento de participación ciudadana?

Lluís Pere Alonso (pàg. 8)

La polèmica de l'escorial de Carbó.
Carles Porta (pàg. 9)

ORVEPARD: un gigante con pies de barro.
J. A. Martínez (pàg. 10)

Canta con calidad.

Armando Gil (pàg. 12)

Nosotras bien ¿Y...?

Alumnas Col·legi Pardinyes (Pàg. 12)

ECOLOGIA

La mitjana Parc Natural.

Pere Blasco (Pàg. 14)

URBANISME

El Poliesportiu.

Antoni Slurana (Pàg. 16)

Pardinyes el nostre barri.

Miquel Costa (Pàg. 18)

CULTURA

Converses al bar de la cantonada.

Frederic Baena (Pàg. 19)

Novetats de llibres a la Biblioteca.
(Pàg. 20)

Programa de difusió Audio-Visual.
(Pàg. 22)

Exposicions.
(Pàg. 23)

ESPORTS

Pardinyes al «Picu de Urriellu».

«Llos» i «Cosin» (Pàg. 24)

La difícil lucha bajo los palos.
José Carlos Monge (Pàg. 27)

Club Pefanca Pardinyes.
(Pàg. 28)

Club Ciclista Ciclopar.
Elies Márquez (Pàg. 30)

Deportes de fiambra.
L. Mas (Pàg. 30)

ACTIVITATS

Mitjana Ràdio Pardinyes.

Vicente Reche (Pàg. 17)

Grup de joves.

Vicente Reche (Pàg. 31)

Club de jubilats.

(Pàg. 31)

El llibre de Pardinyes.

Joan Genís García (Pàg. 32)

La SIDA, una lluita de tots.

Comissió Anti-Sida (Pàg. 34)

Activitats del 89, un crit a la participació.

ORVEPARD (Pàg. 36)

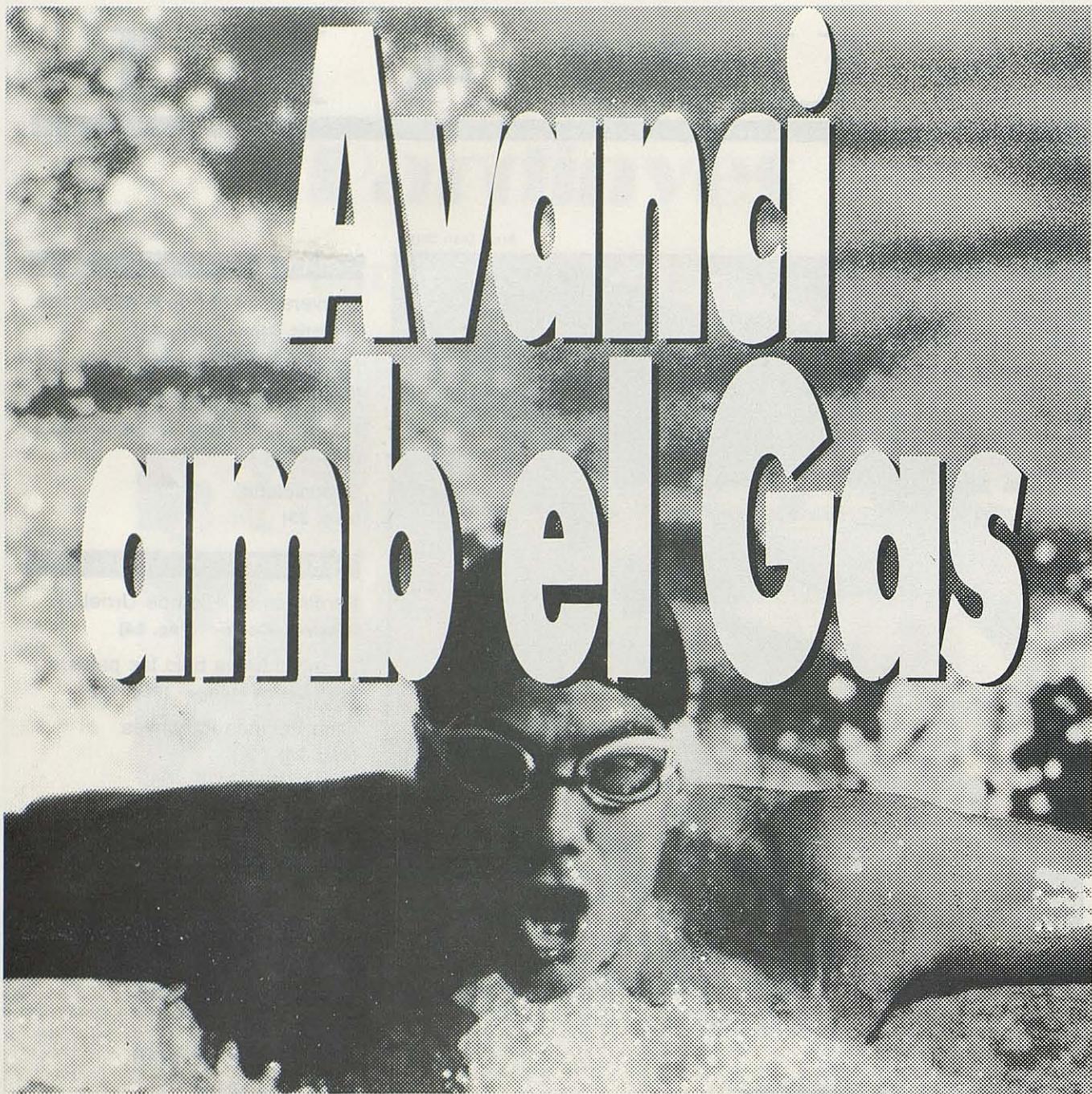
Programa d'activats per al 90.

ORVEPARD (Pàg. 38)

HUMOR

L'acudit de l'Ermengol.

(Pàg. 30)

Avancí amb el Gas

El **Gas** canalitzat és l'energia del calor. Un calor ràpid i còmode que es calenta a l'instant. Per això, la calefacció de **Gas** és el sistema més avançat per a estalviar. Una calefacció de futur, neta i no contaminant.

Posem a la seva disposició un servei d'instal·lació ràpid i eficaç de calefacció de **Gas**, amb la màxima garantia, perquè vostè gaudeixi d'una calefacció econòmica a la seva llar.

Avancem en servei.
Instal·li calefacció de **Gas**.

Gas Lleida

Coordinador:

Xavier Reverté

Colaboradors:

Lluís Pere Alonso
 Federico Baena
 Pere Blasco Balagueró
 Joan Bosch
 Maria Bravo
 Paco Castillo
 Miquel Costa
 Ermengol
 Antonio Fernández
 Joan Genís Garcia
 Armando Gil
 J. Antonio López
 Elies Márquez
 Juan Antonio Martínez
 L. Mas
 José Carlos Monge
 Jacinto Pernia
 Carles Porta
 Vicente Reche
 Ricardo Roca
 Antoni Siurana

Entitats:

Grup de Joves de Pardinyes
 Club Ciclista «CICLOPAR»
 Club d'Escalada i Muntanyisme
 de Pardinyes
 Club Petanca de Pardinyes
 Comissió Ciutadana Anti-Sida de
 Catalunya, Delegació de Lleida
 Alumnes del Col.legi Pardinyes
 Club de Jubilats de Pardinyes

Foto de portada:

Joan Bosch

Fotocomposició i muntatge:

Gràfic Nou

Imprimeix:

Gràfiques Dolmar

Edita:Comissió de Cultura
d'ORVEPARD**Dipòsit Legal:** L 1989 - 1989Amb la Col.laboració del
 Departament de Cultura de
 l'Ajuntament de LleidaORVEPARD. Sant Pere Claver, 5
 Telèfs. 24 79 19 - 23 02 06
 25005 Lleida

PARDINYES no assumeix la responsabilitat sobre les opinions expressades en els articles signats, la qual és exclusiva dels seus autors.

Editorial

Una vegada més, i em sembla que és la 5ena, intentem engegar una Revista Informativa a Pardinyes; aquest mitjà de comunicació escrit, mitjançant el qual es pretén que els veïns estiguin informats i a la vegada puguin manifestar les seves inquietuds, ho tornem a intentar?

A cop d'ull tot sembla molt fàcil, però l'elaboració d'aquesta Revista, com les que s'han realitzat anteriorment, ha costat el seu, i això per dues qüestions fonamentals: 1a. Persones disposades a mantenir una constància per a la realització dels temes i informacions que la configuren. 2a. Entitats disposades a finançar-la de forma permanent. Per això aprofitem aquestes línies per invitar-vos a una participació activa, a veure si aconseguim d'una vegada mantenir una continuïtat, que en principi es pretén sigui trimestral.

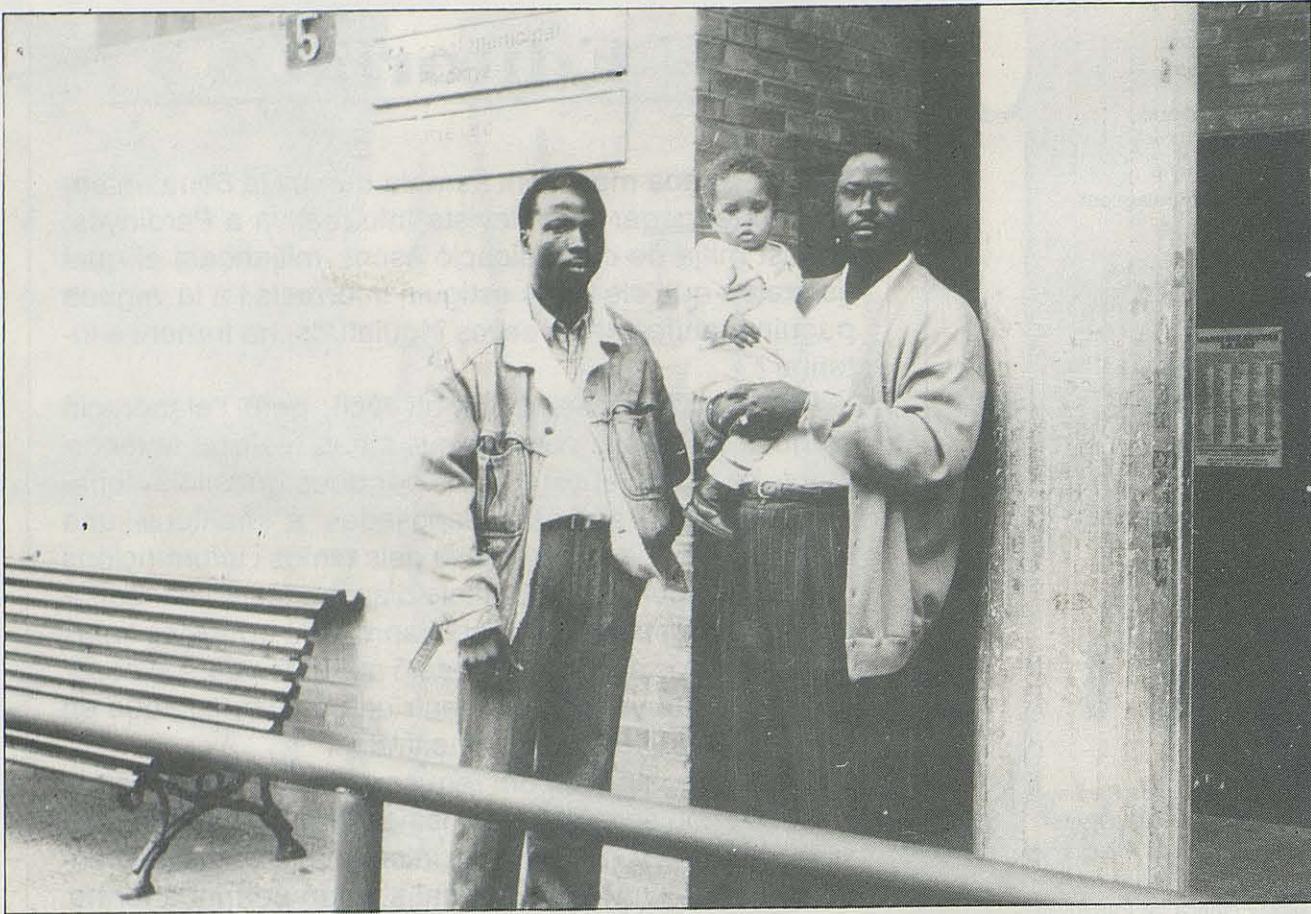
Si aconseguir quelcom requereix el seu temps i dedicació, també és veritat que és necessària la voluntat de participar i d'aquesta manera intentar que s'ampliï el ventall d'activitats que actualment s'entan portant a terme, i que podreu veure en aquesta Revista Informativa, que tornem a nombrar amb el número 1, donat que és una nova etapa i esperem confiats en majors aportacions.

Que ningú es deixi dur per enganys, si es vol alguna cosa s'ha de lluitar per aconseguir-ho i per això si es vol que Pardinyes tingui més riquesa d'activitats, és necessari que les idees vinguin acompanyades de la mà d'obra, ans el contrari ens trobem amb que les persones que estan treballant en l'actualitat fan allò que poden i no se'ls hi pot exigir que realitzin allò que tu vols, si no és mediant la teva propria aportació, per tal de convertir en realitat la idea.

Comprometre's és compartir i a la vegada fer una distribució equitativa dels esforços, així que animeu-vos, segueixen mancant moltes mans, però un sol cor, PARDINYES.

Els qui ja hi som, estem disposats a treballar per seguir endavant, però, fins on arribarem? Per això un cop més convidem a tots els veïns de Pardinyes, i en definitiva a tots els qui vulguin participar per aconseguir un barri més solidari i humà, que hem de fer entre tots, lluitant dia rera dia, cadascú segons la seva capacitat, però, sense oblidar que els drets no es pidolen, es conquereixen dia a dia. Gràcies a tots els qui participen en aquest número 1. ♦

Damià Vicén

El Líder dels nord africans elegeix Pardinyes per a viure

El líder nord-africà Infanso Cámara «Nelson» ha elegit el barri de Pardinyes per a viure perquè ha trobat la zona més adient de Lleida per integrar-se amb la seva família. Des de l'estiu passat viu al carrer Pardinyes Baixes amb la seva companya Isabel i el seu fill de poc més d'un any, Eduard. Nelson s'acava de donar d'alta a l'Associació de Veïns de Pardinyes i té intenció de col·laborar en les tasques d'integració dels diferents col·lectius. Ara farà cinc anys que va arribar a Espanya procedent de Guinea Bisau i, malgrat alguns problemes de marginació per ser de raça negra, creu que a triomfat a Lleida a l'aconseguir amics de tota mena, una família i aixecar la gent de la seva raça en el lloc que ocupen actualment.

P.- Nelson, perquè deixes el teu país, l'antiga Guinea Portuguesa, i decideixes venir a Espanya?

R.- Jo gairebé sempre actuó aconseillat i en aquesta ocasió també. Deixo la meva terra per motius polítics, després de ser dirigent de grups i moviments estudiantils i vinc cap a Espanya, com a turista, l'any 1985 per

suggerència d'uns companys.

P.- On arribes i què és el primer que fas?

R.- Aterro a Les Palmes, després a Barcelona, el Maresme i Lleida; i el meu començament és el treball a l'agricultura de forma temporal i a gairebé tot arreu, Alguaire, Granyadella, partida Rufea, Lleida... Durant

la meva primera etapa vaig sobrevivint.

P.- La teva connexió amb tasques de defensa de la gent de la teva raça?

R.- Un bon dia, recent arribat a Lleida, vaig llegir en un diari que Kawa Kawanya organitzava una reunió de nord-africans en el bar Mi Casa del carrer Cavallers per a tractar la problemàtica laboral i legal dels meus companys de raça i vaig anar-hi. Allò era un desllorigat: Mandingas, Fulas, Pepeles, Sarakules i Manyakos, tots aquests grups ètnics amb religions, costums i forma de ser diferents.

P.- Va haver acord?

R.- Sí, es va nomenar una Comissió, de la qual vaig formar part, després una assemblea a CC OO i es va gestionar la legalització de l'Associació

Damià Vicén

Infano con su hijo y su hermano Lássana

Provincial d'Africans, enregistrada el 1986 i per la qual vaig ser elegit president, càrrec que he desenvolupat fins fa pocs mesos.

P.- Es va arribar a dir que cobraves molts diners a la teva gent en benefici propi. Què hi ha d'això?

R.- Això és fals. Si haguès alguna cosa certa s'hauria denunciat i s'hauria fet públic. Com pots comprendre, quan ocuperes algun càrrec, en moviments conflictius com és el cas nostre, pot haver deformacions interessades. La meva tasca davant l'Associació ha estat neta i he aconseguit situar els negres a Lleida en el lloc que ocupen actualment, amb el recolzament d'un gran equip que m'ha estat fidel. Les nostres gestions i assessorament mai han estat tarifades. No hem cobrat en cap cas. Si hi ha hagut aportacions voluntàries que s'han destinat a sufragar les 3 Festes d'Africans que s'han fet a Lleida.

LA FAMÍLIA

P.- Hi han hagut problemes per for-

rella amb ella. D'aquesta unió ha nascut l'Eduard i ara em sento molt feliç. Aquest fet, la meva gent i els meus amics són la meva lluita. Els diners, luxes i d'altres coses són secundaris per a mi.

P.- Com arribes a Pardinyes?

R.- Jo des que sóc a Lleida he mantingut relació amb Pardinyes perquè gent de la meva raça s'asseu al barri. A més és una zona que ha col·laborat amb el nostre moviment i ens han ofert tota classe de cailitats. En el moment de decidir comprar-me un pis vaig triar aquest barri per tranquil·litat meva i de la meva família. Personalment estic molt agraït a Pardinyes i a molts dels seus habitants.

Infano Cámara, «Nelson», 27 anys, 1,85 d'alçada, 95 quilos de pes, carrer Pardinyes Baixes, ex-dirigent dels africans a Lleida, algunes de les dades de la instància de proposta d'un nou soci dels veïns de Pardinyes.

Paco Castillo

¿Por qué un reglamento de participación ciudadana?

Si nos atenemos única y exclusivamente a la legalidad, veremos que tanto la Ley de Bases de Régimen Local, como la Llei de Règim Local de Catalunya, así como otras disposiciones jurídicas, fijan la obligatoriedad a todos los municipios de fomentar la participación ciudadana, facilitando el acceso de la sociedad a la Administración, mediante sus legítimos representantes: las Asociaciones de Vecinos y sus federaciones.

Pero no es solamente esta obligatoriedad legal lo que ha impulsado el actual equipo de gobierno de la Paeria a iniciar los pasos necesarios para desarrollar esta participación ciudadana.

Es la necesidad de fomentar la vida asociativa como fórmula para la articulación de la sociedad civil, una sociedad civil que debe huir del individualismo y ver en la participación la posibilidad de lograr una sociedad más integrada, y por tanto, más rica, solidaria y democrática.

¿Qué papel deberá jugar en este proceso el futuro reglamento de participación ciudadana del ayuntamiento de Lleida?

Básicamente, garantizar que la aplicación de esta necesaria participación ciudadana no se verá afectada por los normales cambios que se puedan producir en el transcurso del tiempo, en la composición política de nuestra corporación. Es decir, y utilizando un lenguaje más claro, como solicitaba recientemente una asociación de nuestra ciudad: que mande quien mande, las asociaciones de vecinos tendrán garantizado el respaldo y la solidaridad de nuestro ayuntamiento.

Para ello, es preciso que dicho futuro reglamento contemple aspectos como: el derecho de acceso a la información, derecho y criterios para la asignación de subvenciones, derecho a participar en los diferentes órganos municipales de gobierno -comisiones informativas, plenos,

etc., etc.-.

Con el apoyo institucional y la promoción necesaria, conseguiremos que las asociaciones de vecinos superen la actual etapa de transitoriedad entre una época eminentemente reivindicativa y una nueva etapa que se les plantea más compleja, donde la reivindicación de la calle, o plaza, posiblemente ya asfaltada, se convierte ahora en la necesidad de un proyecto global de organización de la vida social, que trate de impulsar nuevas formas de vida urbana, de ocupación de espacios, de actividades sociales y culturales, etc.

Un conocido sociólogo lo resumía gráficamente: «cuantos más ordenadores y más videos, más organizaciones de barrio, más relación interpersonal y más fiestas de barrio». ♦

Lluís Pere Alonso
Concejal de Participación
Vecinal del ayuntamiento
de Lleida

La polèmica de l'escorial de Carbó

Manel Viladrich/Diari Segre

L'equip municipal de govern de l'ajuntament de Lleida ha optat definitivament per treure a subasta l'aprofitament del munt de residus de carbó emmagatzemats al llarg dels anys a la Mitjana de Pardinyes, al final del Recorrido. El tema però, ha estat precedit d'una certa polèmica, protagonitzada en bona part per l'independent Freixes.

Allà per l'agost del 89 l'arquitecte municipal Ezequiel Uson va fer un informe en el que donava el vist i plau tècnic a que l'empresa Carbons Cabrera SA netejés el munt de runa

de La Mitjana. Aquest informe, segons l'ajuntament, va ser utilitzat per la mencionada empresa com a llicència municipal per a començar les obres. El senyor Cabrera, tot llest ell, va iniciar els treballs amb tanta urgència que, una mica més i acaba abans de rebre el permís (que no era tal permís).

Paral·lelament als treballs d'en Cabrera va córrer el rumor que el famós Arbonés, aquell regidor que va entrar a la Paeria en les llistes de CiU i que va donar l'alcaldia al Siurana, era el veritable promotor de la iniciativa i, a més a més, un dels majors benefi-

caries. A l'ajuntament, per rucs o per beneits, es va considerar que aquelles runes negres no tenien valor i que prou bo era que algú les netegés.

Un bon dia també, el cas va arribar a mans de l'inclit Freixes, qui, després d'una més que gris estada en el govern, ara es troba en el seu veritable lloc, en un racó d'oposició. En Freixes, si d'alguna cosa pot presumir, és de banyut. De vegades s'enganxa en qualsevol xarxa, però, de vegades, ho endevina.

En aquest cas a «tocar tou» i amb els seus mil i un documents va conseguir paralitzar les extraccions de les escòries de carbó que, si bé a Pardinyes no tenien valor, a Els Alamús ja constaven com a «dipòsit de carbó a l'aire lliure». L'ajuntament es va veure obligat a frenar els treballs d'en Cabrera i va iniciar un procés d'anàlisi del material. El carbó, que és allí abocat per les antigues màquines de vapor de Renfe, no és massa bo, més aviat és dolent, però tot i així, a la llarga, pot arribar a valer uns quants milions.

Especialistes de l'administració central han admès a qui escriu aquestes ratlles que aquell carbó per si sol no val res, però intel·ligentment barrejat amb carbó bo no es nota en qualitat però sí en pes i, per tant, pot passar com a bo i a preu de bo. El senyor Cabrera té mines i minetes, com el famós regidor Arbonés. Aquesta maniobra, és clar, si l'empresa que compra el carbó no la detecta, doncs no passa res.

Ara l'ajuntament ho treurà a subasta. Segurament s'ho quedarà el mateix Cabrera perquè, ja que ha començat, el millor per ell és que ho acabi. Ara però, haurà de pagar alguna cosa. És difícil opinar i, sobretot, sentenciar, però, de totes maneres, potser s'hauria d'haver començat per aquí, no? ♦

Carles Porta i Gaset

ORVEPARD:

Un gigante con pies de barro

Los elogios, reconocimientos y parabienes dirigidos a la Asociación de Vecinos de Pardinyes son una constante manifestada por todos aquellos que reconocen en esta asociación un puntal del movimiento vecinal de Lleida.

Un conocimiento más cercano de su funcionamiento pone en entredicho, sin embargo, algunas opiniones que se producen al hilo del activismo artificial y carente de contenido, que, en ocasiones, predomina en ORVEPARD.

Intentaré exponer a continuación cuatro cuestiones que explican a mi entender la debilidad y ausencia de recursos de la asociación de vecinos:

- LA MALA GESTIÓN DE LOS RECURSOS HUMANOS disponibles en el barrio que se ha hecho desde la asociación de vecinos. El capital humano, el más importante recurso de ORVEPARD ha sido dilapidado, en ocasiones a conciencia, por su rígido esquema de funcionamiento que obliga a una dedicación que «quema» a las personas que, voluntariamente, colaboran en la asociación.

- LAS BAJAS Y DISIDENCIAS producidas en el colectivo de jóvenes,

a lo largo de estos últimos años, ante la inexistencia de un núcleo generador de inquietudes y participación. Se ha responsabilizado siempre desde la Junta de la asociación a estos jóvenes de su desmotivación, y sin embargo, cuando ha habido ideas y un proyecto de agrupar gastos, la Junta ha tomado una posición fiscalizadora.

Siempre se ha descartado la posibi-

bility de funcionar de una manera diferente a como lo hace la asociación de vecinos que en muchas de sus actuaciones prima el gesto a la galería.

Por ello es lógico que lleguen a uno comentarios de jóvenes que expresan su desconsuelo e impotencia, consecuencia de la dinámica arcaica de la asociación.

De ahí también que se produzcan

Juguetes i bicicletes

SIMÓ

Balmes, 27 Telèf. 23 19 24

LLEIDA

PIZZERIA / BAR / CAFETERIA
RESTAURANT / GELADERIA

Carrer Templaris, 3 - LLEIDA

Telèf. 26 61 55

SERVICIO AUTORIZADO

TALLERES

JOS-FER

REPARACION DE
AUTOMOVILES

Ingeniero Cellers, 8

Tel. 24 08 81 - 25005 LLEIDA

Arxiu Diari Segre

las correspondientes bajas en el colectivo de socios, pero ¿se preocupa la Junta de investigar y conocer las motivaciones que llevan a un joven a darse de baja en la asociación? La respuesta es no. Cuando se relatan el número de bajas producidas a lo largo del año, sólo es importante la cantidad pero ni siquiera se llega a una reflexión o autocritica sobre ese aspecto.

- LAS «ASAMBLEAS» ANUALES. Bueno, las llamo así, aunque quizás sea atrevido considerar asamblea la reunión de 40 ó 50 personas que constituyen el 5% del censo de socios de ORVEPAR.

Una explicación de esa baja participación puede encontrarse en que la asamblea anual de socios se ha convertido en un mero trámite administrativo, carente por completo de ese espíritu generador de energía que son propias de estas concentraciones, más aún si hablamos de una asociación de vecinos que ha de estar en la vanguardia de los cambios sociales y culturales.

La presidencia de la Junta y de la asamblea no considera oportuno, al parecer, que cambie esta dinámica que está más cerca de la que pueda tener la junta de accionistas de un banco que de las clases populares.

- INSUFICIENTE INFORMACIÓN que se hace llegar al socio en cuanto a actividades, formas de participación; destino de las cuotas; diseño de presupuestos; orientación y finalidades de la actividad global de la asociación de vecinos, entre otras.

La revista que tiene entre sus manos paliará en algo este déficit, aunque ha de saber que no está hecha a base de voluntarismo por completo, como se exigía en todo lo que se proyectaba hasta ahora en la asociación de vecinos. No. Para su conocimiento le comunico que el responsable de la misma percibe unos emolumentos por coordinarla. Son las servidumbres de estirar más el brazo que la manga y de continuar con la política de escaparate de la dirección de la asociación de vecinos de este barrio. ♦

Juan Antonio Martínez
Socio nº 379

— NOTA —

Aprovechando la ventaja que me da el formar parte del equipo de redacción de Pardinyes, quiero hacer una puntualización respecto al artículo «ORVEPAR: un gigante con pies de barro», que firma Juan Antonio Martínez. En uno de sus párrafos dice que en esta revista hay quien cobra por trabajar en ella. Como corresponsable de la misma, me siento obligado a aclarar este tema para evitar posibles malas interpretaciones.

Cuando ORVEPAR me pidió la colaboración en la realización de una revista, acepté porque me pareció una brillante idea; Pardinyes necesita de un medio para hacer conocer a sus habitantes las actividades sociales que lleva a cabo su organización de vecinos. Pero este no debe ser el único objetivo de la revista. También está para que todos los sectores del barrio, sin ningún tipo de exclusión, expresen en ella todas sus inquietudes y problemas.

Vamos al grano. Rechacé la coordinación de esta revista porque conozco perfectamente la cantidad de horas que este quehacer requiere, y debido a mi trabajo, no podía responsabilizarme de ella, aunque ex-

presé mi deseo de apoyar el proyecto hasta donde me fuera posible. Insistí en que si se hacía una revista, había que hacer un producto digno. Dentro de esta dignidad está la cuestión técnica, el contenido y la periodicidad. Y para garantizar estos objetivos es imprescindible la función de un coordinador que conozca el mecanismo de trabajo. Del voluntariado no apareció nadie que garantizara seriamente el llevar a cabo este trabajo. Después hablé con Xavier Reverté (con amplia experiencia). Xavier me dio un presupuesto que está más cercano a lo simbólico que a lo digno. Presenté su propuesta a ORVEPAR y en un principio fue rechazada por su presidente, argumentando que la revista debía ser fruto del voluntarismo y que nadie debía cobrar. Volví a insistir en que en la parte técnica, además de la impresión y la fotocomposición, había que pagar la coordinación. Finalmente se aceptó. De no haber sido así, no se podía garantizar la calidad y la continuidad de esta revista.

Ermengol Tolsà
Promotor de Edición

Canta con calidad

Todo empezó en 1983, cuando un grupo de personas con ganas de cantar decidió que sería muy interesante el poder educar su voz en grupo. En una palabra formar una coral, cuyo primer director fue Pau Carrera.

Así empezó un grupo que ahora tiene una solidez y dan nombre a su voz, «Llum de Veus». Poco a poco se ha ido formando un grupo sólido de voces que hablan, gritan, rién, pero cuando están unidas sólo son un sonido y una voz, son una coral.

Desde hace un tiempo dirige una amiga la coral, se llama Inma Miarau, una persona con las ideas muy claras a lo que quiere y pretende con el grupo de voces. Desde el primer momento se ha propuesto «educar» ese sonido que nos hace expresar lo que sentimos, la voz, y que según co-

menta muchas veces Inma se necesitan más para tener un sonido completo, pero parece que la gente se reprime ante el hecho de cantar, de expresar ese sonido que se siente. Os invitamos a probar, no se obliga, la entrada es libre.

Para animaros os comentaré que cuando empezaron no creían llegar tan lejos, poco a poco se han ido realizando conciertos en el barrio y fuera de él, conocen a la Coral en un círculo pequeño pero con la idea de ampliarlo todos juntos. Con la meta de llegar a ser una coral conocida.

Para este año 89 ya tienen el programa de actuación completo, es el siguiente:

Día 18 de noviembre:

Concierto en Pardinyes con motivo de la Semana Cultural.

Día 19 de noviembre:

Concierto en Seròs, junto con la Co-

ral Nova Atlàntica.

Día 24 de noviembre:

Concierto en Cap Pont.

Día 6 de diciembre:

Concierto en Suchs.

Día 24 de diciembre:

Concierto de Navidad en Pardinyes.

Día 7 de enero:

«Concert de Reis». Concierto a cargo de la Coral Sícoris.

Finalmente aprovechamos para agradecer en este artículo a todas las personas y entidades que colaboran con «Llum de Veus» para que siga adelante, y quiero insistir que la Coral es un grupo de amigos que hablan, y cuando cantan lo hacen en una sola voz, pero necesitamos más voces que se unan. ♦

Armando Gil

Nosotras bien ¿Y...?

Un domingo por la tarde paseando por Ricardo Viñes, Gemma y yo pudimos observar como una pandilla de chicos y chicas de edades comprendidas entre 15 y 16 años, intentaban abrir la puerta de un coche. ¿Sería para llevarse el cassette? Al ver esto nos asustamos un poco y decidimos ir por el otro lado de la calle por donde pasaba más gente.

Debido a este incidente, mi amiga y yo, iniciamos una charla sobre el tema de la marginación.

- Es una pena, tan jóvenes y tienen que robar para comer.
- No, no todos, hay gente joven que roba para divertirse o hacer el gamberro.
- Sí, es verdad y hay chicos jóvenes que necesitan robar para sobrevivir.
- ¿Para sobrevivir? ¡Ah! Sí, ya lo en-

tiendo, te refieres a los drogatas.

- Sí, suelen empezar así, en pandilla, fumando porros y al final acaban haciéndose adictos a drogas duras.
- Tienes razón pero... no todos roban por eso, hay otros que lo hacen por culpa de la familia.
- ¿Por qué?
- Pues simplemente porque ellos lo ven en sus casas y de mayores lo repiten.
- Sí, y después se queja la familia. ¿Sabes?
- Ya lo dice el refrán: De tal palo, tal astilla.
- Parece que todo lo malo les tenga que pasar a ellos. No tienen bastante con el ejemplo que les da la familia sino que además la gente con quien se relacionan son iguales que ellos ¿O no?

- Sí y además al vivir en zonas tan humildes no tienen la oportunidad de tener un local como este de aquí, el Local Social de Pardinyes.

- Claro que sí, aquí los jóvenes se lo pasan pipa. No tienen preocupación alguna, hay biblioteca, sala de televisión, bar, salón de actos... etc., y aún nos quejamos. ¿Y de qué? Si tenemos casi todo lo que los jóvenes pueden esperar de su barrio.

- Mira, ahora que hemos reflexionado sobre esa gente que hemos visto antes, me da pena. No sé si son marginados ni por qué razón lo harían pero... ¿Tu crees que se podría hacer algo para acabar con la marginación de esta gente tan joven?

Dos alumnas del Col·legi Públic
de Pardinyes

duelen a pensar en un diseño del futuro igual estará no del los satisfactorios que se han alcanzado des de la creación de la ciudad. Los

desarrollos institucionales, los avances tecnológicos, las mejoras en la calidad de vida, las mejoras en la calidad de vida, las mejoras en la calidad de vida, las mejoras en la calidad de vida,

los avances tecnológicos, los avances tecnológicos, los avances tecnológicos, los avances tecnológicos, los avances tecnológicos,

los avances tecnológicos, los avances tecnológicos, los avances tecnológicos,

San Miguel
—es especial—

La Mitjana Parc Natural

Leonor Pedrico/Diari Segre

En el moment en que redacto aquestes ratlles que se m'han demanat sobre la Mitjana per aquest primer número d'aquesta revista, el naixement de la qual saludo i a la que li desitjo una llarga i esplèndida vida, en aquests dies, dic, és obert encara el període per formular al·legacions i reclamacions al projecte de «treballs previs per a la recuperació de la Mitjana com espai públic» (sic) aprovat inicialment el passat dia 3 d'octubre en un Ple de l'Ajuntament de Lleida.

Sembla, doncs, que la lluita protagonitzada per diverses entitats ciutadanes la passada primavera així com el treball de denúncia d'agressions i de vigilància personal que durant tants anys han dut a terme organitzacions ciutadanes com el Col·lectiu Natura i alguna altra, sembla doncs que aquesta tasca comença a donar els seus fruits.

En efecte, en la introducció de la memòria d'aquest projecte es fixa com a objectiu del mateix determinar un pla d'usos pel «futur Parc Natural de la Mitjana» (sic) al qual l'Ajuntament ha aprovat inicialment una partida de 60.747. 200 ptes.

Ara bé, malgrat la satisfacció inicial que l'aprovació d'aquest projecte ens produeix, hi ha, encara, alguns temors que no queden dissipats i alguns aspectes del projecte que ens in-

ELECTRICIDAD
DEL AUTOMOVIL

Electric GeFar 2

ELECTRO-SERVICIO

Jerónimo Pujades, 11
Tel. 24 98 20
LLEIDA

dueixen a pensar en un disseny del futur espai natural no del tot satisfactori, a part de que algunes parts del pressupost ens semblen innecessàries i unes altres estranyament cares.

Per començar: quina institució pública se n'ocupa d'instar la declaració de la Mitjana com Parc Natural? Què s'està fent en aquest sentit?

La Llei 12/85 d'Espais Naturals diu que la declaració de parc natural es fa per decret del Consell Executiu de la Generalitat.

La mateixa llei afegeix que a més de l'Administració de la Generalitat poden promoure parcs naturals les entitats locals que tenen competències urbanístiques d'acord amb la Llei del Sòl.

Em pregunto: Té en preparació el govern de la Generalitat aquest decret? A mi no em consta.

I, si no és així, té l'Ajuntament de Lleida la intenció de promoure la declaració de la Mitjana com Parc o com reserva natural?

No sigui que, convençuts tots de que la Mitjana ha d'ésser Parc o Reserva Natural, ningú no es preocupa d'instar la corresponent declaració.

En segon lloc, preocupa que en la memòria al·ludida es parli de l'existeància de zones de pícnic però que aquestes zones no estiguin assenyalades ni ubicades en els plànols adjunts.

Creiem que no és possible acceptar l'aprovació definitiva del projecte deixant a l'arbitri de qualsevol la ubicació definitiva d'aquestes zones ja que, obviament, seran les més agressives per la natura del parc o reserva.

M'oposo, també, (i així es manifesta en l'escript d'al·legacions presentat) a l'existeància de tres grans zones d'aparcament de vehicles en l'interior del parc o reserva.

Proposo alternativament la creació d'una única zona d'aparcament en els límits del parc amb el barri de Pardinyes per ésser l'accés més lògic, perquè facilitarà el control de visitants, disminuirà el nivell d'agressions al parc, reduirà les despeses de manteniment i minvarà en uns quinze mil.lions de pessetes el pressupost d'execució de les obres.

Finalment, ens em oposat, també, a la instal·lació d'unes torretes d'il·luminació per considerar que les activitats nocturnes en el parc o reserva han d'estar prohibides i hem presentat una al·legació final sobre la previsió de que el mobiliari de pícnic i el mobiliari en general hagi d'ésser d'importació, demanant que sigui encarregat a industrials de Lleida.

En definitiva, hem constatat, una vegada més, que l'administració, en aquest cas la municipal, actua de manera excessivament allunyada del ciutadà i que, quan per la pressió ciutadana es veu obligada a realitzar determinants projectes, ho fa sense demanar a les entitats que l'han exigit ni el seu parer ni la seva col·laboració.

Acabo fent una advertència: Quan la Generalitat «de motu propi» o a instàncies de l'Ajuntament de Lleida declari la Mitjana Parc o Reserva Natural, ens ho vendran tots com un èxit propi. Caldrà aleshores recordar i recordar-los que només hauran complert (i tard) amb un deure que els ciutadans des de ja fa molts anys els hi hem anat demanant i demanant.

La Mitjana serà Parc Natural i ho serà gràcies a la lluita ciutadana. ♦

Pere Blasco i Balagueró
Membre d'Alternativa Verda

Pardinyes

VIDEO 3

Anselm Clavé, 1
Tel. 23 94 91

Camino Corbins, 27
Tel. 24 62 05

**ENQUADERNACIÓS
Fontanet**

C/ Corts Catalanes, 68
24 44 77 - 24 64 62
25005-LEIDA

PLEGAT DE FULLETS • REMESSES EDICIO
DAURATS I RELLEUS • CAIXES ARXIU
CARPETES ANELLES • ARTESANIA
FASCICLES • ALBUMS
ESPIRAL • WIRE • O

El poliesportiu

Lleida ha estat mancada, durant molt de temps, d'instal.lacions de base on els infants, els joves i els adults poguessin desenvolupar les activitats esportives adequades a les necessitats concretes de cada edat i col.lectiu. Un dels primers objectius del nostre equip de govern, ha estat el de dotar a cada zona de Lleida amb les instal.lacions adients a nivell de barri, i, per una altra banda, el d'equipar la ciutat amb la infraestructura necessària per a la pràctica esportiva. Prova d'aquesta política de fomentar l'esport a Lleida són el Pavelló Poliesportiu Municipal, el Pavelló Poliesportiu de La Bordeta o la Piscina Climatitzada dels Camps Elisis, així com les diferents obres de remodelació o millora d'altres instal.lacions esportives.

En aquests moments, Lleida es troba en una fase d'ampliació de xarxa d'equipaments esportius a nivell de barri. Són en marxa els projectes de construcció de pistes poliesportives a Cap Pont, al Secà de Sant Pere, a Sucs, a la Mariola i a Pardinyes.

El Barri de Pardinyes podrà gaudir aviat de dues pistes poliesportives, una situada al carrer Ramon Argilés, a la zona alliberada de les vies de les instal.lacions de RENFE (zona del recorrido) i una altra al

*El barri de
Pardinyes podrà
gaudir aviat
de dues pistes
poliesportives*

Col.legi General Britos.

Es tracta de dues obres programades dins el Pla d'Esports corresponent a l'any 1989, el qual preveu la construcció de pistes poliesportives d'idèntiques característiques a les zones abans esmentades, i que permetran la pràctica de 5 esports: Voleibol, bàsquet, futbol-sala, handbol i tennis.

La pista té unes mesures de 20x40 metres (22x44 comptant les zones de protecció) i inclou un tancat més ampli, adequat a la superfície del solar. És de paviment dur i té una barana de protecció, així com tots els equipaments necessaris per als jocs esmentats; senyalització del terra,

cistelles per a bàsquet, porteries per a futbol-sala, i xarxes per a voleibol i tennis.

Els nostres tècnics municipals han previst també un sistema d'il.luminació que permetrà la utilització nocturna de la instal.lació amb un sistema format per sis columnes de dos focus cadascuna i una potència total de 100 lux.

Una segona fase de l'obra dotarà la pista de vestuaris amb capacitat per a dos equips, més un altre per a l'entrenador o l'arbitre, així com els serveis corresponents.

L'Ajuntament de Lleida ha fet un esforç important en matèria esportiva els darrers anys, per una banda, i quant a equipaments als barris per una altra. Totes dues responen a la mateixa filosofia que es basa en el projecte de ciutat global en el qual apostem pel futur. Des de la Paeria treballem per millorar Lleida i elevar el nivell de qualitat de vida dels seus ciutadans.

El Barri de Pardinyes gaudirà, ben aviat, d'un servei més del municipi, en aquesta ocasió destinat principalment als esportistes, però obert a tots els seus veïns. Amb això avancem un petit tram del llarg camí que ens resta per recórrer en el futur. ♦

Antoni Siurana i Zaragoza
Paer en Cap

DECOR MOBLE
MUDANZAS PEPE

Pasaje San Jerónimo, 27

Tel. 24 70 72

25004 LLEIDA

Adolfo Lorite

Pintor Decorador

C/ Barón de Maials, 30 3º - 1ª

Tel. 24 85 37

25005 LLEIDA

**Rellotgeria
Foto - Estudi**

XAVIER MAS

Reportatges - Noces
Comunions - Industrial
Video Professional

Camí de Corbins, 29

Telèf. 24 56 83

25005 LLEIDA

Magdalena Altisent -Diari Segre-

Mitjana Ràdio Pardinyes

BREVE HISTORIA:

Mitjana Ràdio Pardinyes comenzó a emitir de forma continuada el 18 de enero de 1986, fecha en que se presentó el programa radiofónico de la Asociación de Vecinos de Pardinyes, bautizada con el nombre de «La Ràdio en viu».

Esta iniciativa se hizo realidad después de unir los esfuerzos de diversos grupos juveniles de la barriada, presentando así la idea de montar una experiencia radiofónica de promoción cultural, que sirviera para ayudar a promocionar y divulgar las noticias de nuestro barrio con más rapidez.

Cómo surgió el nombre:

En una reunión que tuvimos los miembros de la emisora, presentada en acta con fecha del día 25 de febrero de 1986, se recurrió a una eficaz

lluvia de ideas que dio como resultado treinta posibles nombres, de los que hacemos una pequeña reseña de los más votados: Ràdio Segrià, Ràdio Pardinyes, Ràdio Jove de Pardinyes, Mitjana Ràdio, Ràdio Exprés, Ràdio Halley, etc...

De entre todos estos nombres, quedaron dos como finalistas: Ràdio Segrià y Mitjana Ràdio.

Finalmente, y por las personas asistentes a dicha reunión, se votó unánimemente a la última reseñada: «Mitjana Ràdio».

¿Y por qué este nombre y no otro?

En dicha reunión, y antes de dar el voto, se decidió que «Ràdio Pardinyes» era un buen nombre para esta actividad. Pero por otro lado teníamos una propuesta que decía: «... los vecinos de Pardinyes estaban pidiendo a diversas organizaciones y

órganos administrativos, que La Mitjana fuera un parque natural». Esta sería una buena idea, promocionar y apoyar desde la radio esa idea, bautizándola con el nombre de Mitjana Ràdio. De esta forma es como surgió el nombre de esta emisora.

Pero no toda la historia termina aquí. En las jornadas de revisión de ese mismo año, los vecinos de Pardinyes, o al menos parte de ellos, por no nombrar a una sola persona, pedían a los miembros de la emisora, el rápido cambio del nombre de Mitjana Ràdio por el de Ràdio Pardinyes.

Los componentes de la emisora, tras ponerse en contacto con los miembros de la Asociación, estudiamos y decidimos unir ambas posturas: por una parte, los que pedían que La Mitjana fuera un parque natural,

con la que se sentían solidarios, y por otra los que tenían más adentro el nombre natal de su barrio, Pardinyes.

Con tal motivo decidimos los miembros de la emisora, el unir ambas posturas, por lo que surgió el nombre de «Mitjana Ràdio Pardinyes», nombre con el que se viene utilizando últimamente.

Inauguración de los nuevos estudios

Después de realizar los actos radiofónicos con el nombre de «la Ràdio en viu», emitiéndose desde el Salón de Actos del local social, comenzamos nuestra andadura radiofónica desde la segunda planta de dicho local, asentándonos en un lugar de muy reducido espacio, hasta bien transcurrido más de un año y medio.

Fue el día 29 de septiembre de 1987, cuando en esa misma sede se llevó a cabo la inauguración de los nuevos estudios de la emisora. La obra arquitectónica; separación del control de lo que es el locutorio, a través de una vidriera, fue ejecutada por la brigada municipal, mientras que la pintura, adecuación, limpieza e instalación de aparatos la llevaron a cabo los mismos miembros de la emisora.

Experiencia de los jóvenes

La Organización de Vecinos de Pardinyes, en sus 25 años de trabajo ininterrumpido, ha creado diferentes áreas y departamentos dentro de la estructura de la ORVEPARD. «Mitjana Ràdio Pardinyes», ha logrado estar entre una de las muchas entidades dentro de esta organización, gracias al esfuerzo seguido por todos los miembros que han pasado y que actualmente siguen dentro de la emisora. También este trabajo y este esfuerzo viene dado por el gran apoyo de la misma organización, así como de las muchas instituciones públicas y privadas dentro de nuestra barriada.

Actuaciones de la M.R.P.

Desde que se creó la emisora en 1986, nuestro objetivo ha sido estimular a los jóvenes y promocionar la cultura. Como consecuencia de ello fueron muchas las actuaciones de esa entidad:

- Participación en el «Nadal'86. Casal d'Infants»
- Semana Cultural, así como en el Día del Peñista.
- El «Vè. Premi d'Assaig Josep Vallverdú», el día 29 de octubre de

1988

- La «Trobada de Joves de l'Aplec de l'Esperit», celebrada en Lleida en mayo de 1988, etc..

Actual comisión gestora de la emisora

La actual comisión gestora de la emisora, aprobada por la junta con fecha de 8 de junio de 1989, tras la renovación de los cargos de la misma, quedó como a continuación se redacta:

Actual comisión gestora de la emisora

- Presidente de la emisora: Jacinto Pernia
- Director coordinador: Ricardo Roca
- Secretario: Vicente Reche.

Representantes de la entidades de la emisora:

- Cultura: Joan Bosch
- Recreativas: Sr. Farnós
- Deportes: Sr. Mas
- Urbanismo: Rafael Pérez
- Jubilados: Sr. Gil
- Jóvenes: Cayetano

**Director Coordinador
Ricardo Roca**

Lleida, 11 novembre de 1989

Pardinyes, el nostre barri

Pardinyes té una forta vida social i comunitària, potser la més forta de la ciutat de Lleida, però en matèria urbanística està molt lluny d'assolir una petita «dignitat».

Cal que es completi la urbanització de tots els carrers que falten en direcció a La Mitjana, Avda. Pearson, Jaume d'Agramunt, Flor de Lis. A finals del segle XX no es pot condemnar a mils de ciutadans a xafar fang i pols.

Peça clau és la futura Rambla de Pardinyes. No pot seguir sent «futura». En Jacinto Pernia, membre del Consell Assessor Municipal, de bon segur lluitarà perquè en els pressupostos de l'any 1990 es contemplin aquestes obres.

No pot ser que es barallin els partits polítics, sobre si el Pont de Pardinyes ha d'anar per Baró de Maians o per la Rambla, nosaltres (el barri) volem que es faci ja, per Baró de Maians.

La Rambla de Pardinyes ha de ser un element «integrador» de la vida del barri, un element de comunicació ciutadana, però necessita en algun punt una plaça important, al voltant de la qual pugui girar la vida del barri.

La qualitat de la jardineria pública, és un altre factor important. Pardinyes no pot tenir en aquest aspecte un tractament de suburbi. Pardinyes aspira a ser ciutat, centre de la ciutat, i el tractament de la jardineria ha de ser el mateix que a la Rambla Fe-

rran o Avgda. de Madrid.

Cal urgentment, la connexió amb Prat de la Riba, salvant les vies del tren. Sabem que la Diputació hi ha destinat 40 milions. Que es faci, ja!.

Menció especial mereix La Mitjana. Aquesta pot ser el futur parc metropolità de Lleida. La Paeria té un projecte de 60 milions. Que es faci, ja!. Nosaltres (el barri) volem harmonitzar l'ús públic del parc de La Mitjana amb la protecció de les espècies ecològiques. Sabem que això és possible.

Entre tots, amb la nostra lluita i el nostre esforç, hem d'aconseguir un barri millor.♦

**Miquel Costa i Ortega
Secció d'Urbanisme - ORVEPARD**

Arxiu Diari Segre

Converses al bar de la cantonada

A- Saps, que al barri hi ha una biblioteca?

B- No sé per què les bolem aquestes coses!

A- Home!, doncs per anar a llegir els llibres, revistes, diaris...

B- Jo, quan vull llegir, que no és gaire sovint, em rasco la butxaca, jo, i m'ho compro.

A- ... També hi van a estudiar els joves i a fer deures d'escola els nens..

B- Jo als nens ja els faig estudiar a casa.

A- Sí, però a la «Biblio» hi tenen l'enciclopèdia catalana per a consultes i els diccionaris i...

B- Jo a casa ja tinc un diccionari que era del meu avi i si a ell li va anar bé, pels ganduls dels meus fills ja n'hi ha prou.

A- Em sembla que no us agraden gai-

re els llibres a vós...

B- Els llibres? No serveixen per a res. Amb les quatre regles ja n'hi ha prou per aprendre a pispar, i a mi que no vaig aprendre res més, no m'ha anat tan malament; sóc manobra de primera i dels més bons del món.

A- ...I de llegir no gaire, tu, eh?

B- Doncs, mira, jo ja sóc massa bell per posar-me a llegir ara i a més a més se m'hi cansen molt els ulls. Jo m'estimo més mirar la «tele», que no em costa cap esforç d'imaginació i m'ho donen tot fet i mastegar. A mi això de pensar no m'ha agradat mai. I a més jo faig com la majoria de la gent, no m'agrada ser diferent, a mi.

A- Doncs, ja és veritat això, ja. Malaugardament.

C- Mira, doncs jo amb aquest bori-not no hi estic pas d'acord; a mi el que em passa és que mai tinc temps

de llegir; quan acabo la feina me'n vaig a fer una cervesa amb els companys i després a sopar, a mirar la «pelí» de la tele i a dormir. I això cada dia. I pengo molt jo, noi. I arribo molt cansat per agafar un llibre. És clar que m'agradaria, però es que no puc, no puc... La veritat és que ja no venim gaire acostumats a casa meva. Jo mai vaig veure llegir un llibre als meus pares i, clar, això també se n'aprèn dels pares. També és un costum que si no l'agafes de petit, de gran costa molt. En fi! què hi farem!

Nota: Certifico com a bibliotecari amb 10 anys d'experiència, haver sentit aquesta conversa o d'altres de molt semblants en nombroses ocasions.

Frederic Baena

Novetats de llibres a la Biblioteca

TARDOR/HIVERN 89

«PRIMERS LECTORS»

PRIMERENCS I XAFARDERS

- ANDERSEN, H. Ch.- El Rossinyol. Ed. Destino
- BALLAZ, Jesús.- Llums en el mar. Ed. La Magrana.
- BEER, Hans de.- Petit ós polar cap a on vas? Ed. Lumen.
- BELTRAN, Montserrat.- Quina olla. Ed. Cruïlla/sm.
- BROGER, Achim.- La Dragona Dragolina. Ed. Joventut.
- BRUNHOFF, Jean de.- Història de Babar. Ed. Aliorna.
- CARBO, Joaquim.- El dia que en Cecili es va perdre. Ed. Cruïlla/sm
- DESCLOT, Miguel.- Conte contat, conte acabat. Ed. Onda.
- LARREULA, Enric.- La Festa Major de la Bruixa Avorrida. Ed. Arín.
- RAZZI, James.- Bambi. Ed. Timun Mas.

AVENTURES I SOMIADORS

- DAHL, Roald.- Els Culdolla. Ed. La Magrana.
- GUTMAN, Claude.- El Pelut, el pare, ella i jo. Ed. Galera.
- MARTIN, A./SARTO, J.J.- S.O.S. Cangurs. Ed. Molino.
- O'CALLAGHAN, Elena.- Bestieses i animalades. Ed. Cruïlla/sm.
- OLEART, Maria.- Les onades Ed. La Magrana.
- PERNUSCH, Sandrine.- A l'ombra de les col-i-flors. Ed. Pirene.
- SEMPE/GOSCINNY.- El Petit Nicolàs. Ed. La Galera.
- SUTTON, Eve.- Segrestat pels esclavistes.

Ed. Pirene.

- VERGES, Oriol.- La Colla dels Bandolers, Abad Montserrat.
- WILSON, Forrest.- Superiaia de vacances. Ed. Alíorna.

NOVELLA JUVENIL

- BARKHOUSE, Joyce.- La Bruixa de Port La-joye. Ed. Pirene.
- COLE, Adrian.- El Somni dels gegants. Ed. Pirene.
- COLL, Josep.- El Secret de la Moixernera. Ed. Empúries.
- FILLOL, Luce.- Demà farà bo. Ed. Pirene.
- LOWRY, Lois.- Anastàsia, pregunta-ho al psicoanalista. Ed. Alioma.
- MOREY, Pere.- Operació Verge Negra. Ed. Alíorna.
- MORGESTERN, Susie i Aliyah.- Cara i creu. Ed. Pirene.
- VERNE, Jules.- Els 500 milions de la Princesa Índia. Ed. l'Atzar.
- WICKERT, Utta.- L'Any de la serpent. Ed. Pirene.
- ZEL, Alki.- El Tigre de la vitrina. Ed. Empúries.

CÒMICS DE TRINCA

- ESCOBAR.-
ZIPÍ I ZAPE.- La volta al món.
ZIPÍ I ZAPE.- Detectius en acció.
- FRANQUIN.-
Les aventures d'Espirú i Fantàstic.
Han robat el Marsupilami.
- MORRIS.-
Lucky Luke, Petroli !!
Lucky Luke, Nitroglicerina.

MENÚ PER ADULTS NOVELLA AMANIDA

- BREYTENBACH, Breyten.- Las confesiones verdaderas de un terrorista albino. Ed. Versal.
- JAEN, María.- Sauna. Ed. Columna.
- KAZANTZAKIS, Nikos.- En el palacio de Cnosos. Ed. Planeta.
- LESSING, Doris.- Cuentos africanos. Ed. Alianza.
- MONCADA, Jesús.- Camí de Sirga. Ed. La Magrana.
- NEMIROVSKI, Irene.- El Ball. Ed. Columna.
- RADIGUET, Raymont.- El diablo en el cuerpo. Ed. Cátedra.
- SCIASCIA, Leonardo.- Matahari en Palermo. Ed. Montesinos 1912 + 1 Ed. Tusquets.
- TAKSIS, Kostas.- La tercera boda. Ed. Alfaguara.
- VERGA, Giovanni.- Los Malavoglia. Ed. Cátedra.

CASSOLA DE TROS

- BARNILS/MONZO I VENDRELL.- El lloro, el moro, el mico i el senyor de Puerto Rico. Ed. Empúries.
- PETERSON/MOUNTFORT I HOLLOM.- Guia dels Ocells dels Països Catalans i d'Europa. Ed. Omega.
- SERRA, Ricart.- Comarques i Subcomarques de Catalunya; Vol. 3 (inclus Pla d'Urgell). Ed. Virgili & Pagès
- VILA, Pep.- Vocabulari eròtic de la llengua catalana. Ed. El Llamp.
- VARELA, Josep.- Conserves a Lleida. Ed. Virgili & Pagès

POSTRES

- FIXX, James F.- Jocs de recreació mental per a molt intel.ligents. Ed. Gedisa.

CAFÈ, COPA I TAFANERIES

- CAMUS, Albert.- El Mite de Sisif. Edicions 62
- CLIMENT, Teresa/MOLINA, Lurdes.- La incorporació del video a l'escola. Ed. Alta Fulla.
- ETOURMY, Yolande.- Astrologia. Ed. Ergot.
- FERRAN, J./ FERRANDO, T.- Els remeis de l'àvia. Ed. La Llar del Llibre.
- GRAHAM, Ian.- El mantenimiento del ordenador personal. Ed. G. Gili.
- JONES, N.D.- El maltractament dels Infants (Prevenció del problema). Ed. Pòrtic.
- LISZT, Franz.- Lohengrin (Comentari Crític). Ed. L'Holandès Errant.
- PARTAL, Vicent.- Catalunya en l'estrategia militar d'occident. Ed. La Magrana.
- PUJOL i ALSINA, Ramon.- Flors de Muntanya. Ed. C. Excursionista de Catalunya.
- VERDAGUER i PUJADES, Narcís.- Evolució històrica del disseny. Ed. Palverd.

CONEIXEMENTS DIVERTITS

- ALSIUS, Salvador.- Com es fa un Telenotícies. Ed. Onda.
- CASELLI, Giovanni.- La vida a través del tiempo. Ed. Plaza Joven/C.L.
- CATCHAPOLE, Clive.- Un món viu; JUNGLES. Ed. Barcanova.
- FERRAN, Domènec.- París - Dakar. Ed. Onda.
- FLORENCIO, Carme.- Com buscar feina. Ed. Generalitat de Catalunya.
- MAYLE, Peter.- D'on venim? Què em passa? Ed. Grijalbo.
- NOVELLI, Luca.- El meu primer llibre de Básic. Ed. Barcanova.
- SOLES, C.- Els animals. Ed. la Galera.
- SOTILLOS, E.- Històries de Coses vol. 12. Ed. Toray.
- XAMPENY, Jaume.- Dofins. Ed. Onda.

PROGRAMA DE DIFUSIÓ AUDIO-VISUAL

El Programa de Difusió Audiovisual del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya té per objecte impulsar el paper del material àudio-visual com a element de difusió cultural, mitjançant la constitució d'una xarxa de videoteknes. Aquesta xarxa no es dissenya com una estructura paral·lela a les xarxes de centres culturals ja existents, sinó que es pretén que s'hi insereixi i, especialment, que ho faci en la xarxa de biblioteques, però també, i a falta d'aquestes, en entitats culturals diverses. És per això que el Programa s'estableix amb caràcter transitori, perquè un cop assolits els seus objectius, les funcions del Programa hauran de ser assumides pels centres permanents que en el seu moment es determinin.

A continuació el videos que es poden trobar en la biblioteca de ORVEPAR:

Tema «Medicina i salut»

- Alimentació (5 cap.)
- Ansietat
- L'asma
- Colesterol
- Com usar millor els medicaments
- L'embaràs (6 cap.)
- Higiene dental. Higiene de la vista
- Integració dels nens cecs. Integració dels nens sords.
- Malalties de transmissió sexual
- Els perills del mar (2 cap.)
- Tots ells de la sèrie realitzada per Josep del Hoyo Calduch per a TV3.

Tema «Arts escèniques»

- Air Mail. Espectacle teatral del grup «Els Rocamora»
- El bon doctor. Muntatge teatral del text de N. Simon dirigit per P. Planella.
- El casament dels petits burgesos. Obra teatral de B. Brecht, escenificada per «El

globus» i dirigida per Pau Monterde. Exit. Espectacle del «Tricicle».

El Mikado. Opereta realitzada i representada per «Dagoll Dagom».

La rambla de les floristes. Obra de J.M. de Segarra. Interpretada per Rosa M. Sardà, J. Torrents, J. Borràs.

Suz/o/suz. Espectacle de «La fura dels baus».

Tema «Home i naturalesa»

- Las aves viajeras.
- Cabrera, paraíso insular (2 cap.)
- El jabalí (2 cap.)
- El juego de la caza (2 cap.)
- Olimpiada zoológica (2 cap.)
- Operación zorro (2 cap.)
- El Parque Nacional de Doñana (4 cap.)
- Los prisioneros del bosque (2 cap.)
- El río viviente (2 cap.)
- Los roedores (2 cap.)
- Las Tablas de Daimiel (2 cap.)
- Tots ells de la sèrie realitzada per Fèlix Rodríguez de la Fuente per a RTVE.

Difusió Institucional

(Relació de títols per temes)

Tema «Ciències Socials»

- 2 de 7
- Catalunya, la fàbrica d'Espanya
- La Llotja: 100 anys d'economia catalana
- Pas d'estruç

Tema «Ciències pures. Ciències naturals»

- El cometa Halley

Tema «Ciències aplicades»

- Collecció d'automòbils «Salvador Claret»
- Caminem segurs
- El cultiu del meristema
- Fem que faran
- La informàtica sistema experimental de comunicació homeordinador amb la mirada

Museu de la Ciència i de la Tècnica

Museu Molí parer de Capellades

Museu de la Pell d'Igualada

El peu va de camí

Races avícoles catalanes

Tema «Art»

150 anys de carreteres catalanes

Conservar el patrimoni

I la llum fou

El monestir de Sant Cugat del Vallès

El monestir de Sant Pere de Rodes

Nova vida al nucli antic de Girona

El Palau Marc

El Palau Moja

«La Passió» de Fra Anton

Per les artèries de la ciutat

El pessebre

Quatre danses catalanes

Sant Pau del Camp

Sobre la dansa a Catalunya

Taller d'imatge (I)

Taller d'imatge (II)

Vers l'estabilitat

Tema «Lingüística»

Era lengua dera Val d'Aran

Les variants dialectals catalanes: Compraré peres /

Falsa alarma / La lluna i les costelles

Tema «Història»

L'arqueologia, un instrument per a la interpretació de la història de Lleida

Conèixer Rubí

De tota la vida...

Notícia d'ahir

EXPOSICIONES

Por todos es sabido el buen gusto por el arte en Pardinyes, ya sea dibujo, pintura, escultura o fotografía. Por ese motivo la sala de exposiciones prepara año tras año una serie de exposiciones que complacen a todos los gustos.

A continuación les ofrecemos el resumen del año 1989.

ENERO

- › Pinturas de Yolanda Sardina (Oleos y acuarelas)

MARZO

- › Mostra Fotogràfica de Pardinyes 66 fotos de 22 autores (Profesionales y aficionados)

ABRIL

- › Exposición Jornadas Urbanísticas

- › Manualitats presos Lleida I y II
- › Dibuixos d'Ermengol Tolsà

MAYO

- › Fotografías Angel Ros
- › Manualidades coordinadas por Tere Guerra

JUNIO

- › Exposición Gas Natural

JULIO

- › Muestra de tapiz y artesanía
- › Dibujo infantil Centro Latinoamericano
- › Exposición Actos X Aniversario Grup Joves

AGOSTO

- › Exposición conjunto de pintura,

dibujo, escultura, dentro de los actos de la Fiesta Mayor de Pardinyes

SEPTIEMBRE

- › Exposición fotos concurso escalada urbana de Pardinyes

NOVIEMBRE

- › Setmana Cultural Fotogràfica de Lluís Bordalba, Tomàs Ribas

DICIEMBRE

- › Conjunto de Arte (Programa Nadal 89-90)

De 5 a 9 de lunes a viernes visita la sala de exposiciones. ¡Te gustará!

**MUEBLES
BOSTON**

Seriedad Comercial y Profesionalidad

Av. Prat de la Riba, 57 - Tel. 24 69 35
(frente ambulatorio - 25004 **LLEIDA**)

Pardinyes, al «Picu de Urriellu»

Son las 12 h. del mediodía, del 19 de agosto de 1989, cuando partímos de Pardinyes con el Opel Kadett City, cargado hasta los topes de material de escalada, comida, ropa, etc. Bueno, todo lo que hace falta para 15 días de vacaciones en la montaña.

Nuestra dirección es Asturias, donde se encuentran los Picos de Europa, siendo el «Picu de Urriellu» (más conocido popularmente como Naranjo de Bulnes) nuestro objetivo.

El «Picu», se encuentra situado en el corazón del macizo central de los Picos; para ir, se pueden escoger varios itinerarios: por Bulnes, Sotres o Fuente De. Nosotros elegimos este último por ser el más conocido y frecuentado, pues un cuarto del trayecto se realiza en telesférico.

Después de apearnos en la estación superior del telesférico (1.834 m. de altitud) empieza lo que será una larga caminata.

El primer plato será «La Vueltona», donde empezamos a descubrir como son los Picos de Europa; el paisaje es desolador, montones y más montones de roca, sin el menor vestigio de vegetación. Este es el aspecto que nos ofrece el «Hoyo sin tierra», que unido a la carga de nuestras mochilas, endurecerá aún más el recorrido.

Llegamos al collado de «Horcados Rojos» (2.344 m. alt.), dejando a nuestra izquierda el refugio de «Cabaña Verónica» (2.325 m. alt.), en el collado de «Horcados» vemos por primera vez la cima del «Picu», parece que tiro de piedra puedes llegar a tocarlo.

Iniciamos el descenso del collado, se nos hace muy lento el bajar los 200 m. de desnivel que nos conducen al «Hoyo de Boches»; un camino bas-

tante llano nos conduce hasta la «gargantada», para pasar al «Jou sin Terre», que hay que cruzar horizontalmente por la derecha por un camino que desciende suavemente hasta la garganta de «Jou». Tras una corta y fácil trepada se accede a la «Vega de Urriellu» (2.050 m.), donde una impresionante vista del «Picu» nos da la bienvenida.

En la «Vega de Urriellu» nos encontramos el refugio «Julián Delgado Ubeda»; su situación permite un rápido acceso a las vertientes Oeste y N.O. del «Picu» y cómoda aproximación a sus caras N., E. y Sur. Conocemos a «Tito», el guarda del refugio, con quien llegaremos a tener muy buena amistad, él es quien nos pone al día del «Picu».

Decidimos nuestra primera ruta y escogemos la cara Sur con la intención de controlar uno de los «rappelles» de descenso del «Picu».

La vía «Nani», M.D. inf. V+ 300 m. será la elegida. Nos acompaña Jo-

sé de Barua, «Josechu» para nosotros. El itinerario de la pared, en algún tramo nos pone algo nerviosos; la dificultad no es el obstáculo sino el equipamiento, ya que carece casi de seguros artificiales, esta ascensión será una forma de contacto con lo que es la escalada en el «Picu». El descenso (rappel) lo realizamos en condiciones muy precarias: de noche y sin frontales.

Al día siguiente sólo escalaremos en los bloques de roca de las inmediaciones del refugio, más que nada para no perder el ritmo, ya que los primeros dolores de cabeza y garganta nos trastornan y no nos encontramos en las condiciones adecuadas para intentar alguna ascensión más dura. Esa noche estuvimos de tertulia con varios escaladores pero pronto fuimos a dormir ya que habíamos decidido afrontar al día siguiente la cara Oeste, que es la más alta y vertical del «Picu», donde el número de vías empieza a ser importante.

La vía «Rabada-Navarro» ED inf. Ao/6b 750 m., es la ruta escogida. Esta ruta es la vía más antigua de la cara Oeste, abierta en el año 1962, y lleva el nombre de sus autores, dos escaladores aragoneses trágicamente fallecidos años más tarde en la cara Norte del «Eiger» (Alpes Suizos). Madrugamos bastante para no ir justos de tiempo, pero en el tercer largo, «Josechu» que nos acompaña, dice que no está en condiciones de continuar. Un poco de cabreo entre nosotros pero entendemos que lo mejor es bajarnos.

Nos despedimos de «Josechu», a quien esperan unos amigos en el pueblo de Arenas de Cabrales.

Nos quedamos bastante descentrados pero cuando hablamos un rato con «Tito» y nos informa de una vía en la cara Norte, cogemos de nuevo el material y hacia allí vamos. En el tercer largo nuestra concentración es tan pobre que decidimos bajarnos nuevamente. Al anochecer el agotamiento se hace notar pero la satisfacción no es la que deseábamos.

Juanjo y Pepe, auténticos «troncos» de Madrid, nos animan a que mañana volvamos a intentar de nuevo la cara Oeste. «Tito» nos dice que tenemos que saber aprovechar el buen tiempo que hace estos días ya que generalmente en esta época del año suele haber una meteorología muy adversa.

Despertamos, el tiempo es genial; ya lo dijo «Tito»: en esto del tiempo os ha tocado la lotería. Los de Bilbao, que nos dijeron que también querían ir, ya están levantados preparando el material. En la base de la pared nos encontramos los vascos y nosotros. La escalada de momento empieza bien. Los largos se van sucediendo uno tras otro hasta llegar a los «Tiros de la Torca», anfiteatro al margen derecho de la cara Oeste, donde no encontramos por donde continuar la vía; los vascos acierran y pasan delante pues hasta el momento iban por debajo nuestro.

Después de los «Tiros» empieza la «Gran Travesía», en la que realizamos un descuelgue sobre la mitad de la pared. Los 250 m. de vacío son impresionantes, a partir de aquí la dificultad disminuye, pero llegan a ser tantos los metros a escalar que pare-

ce que no vayas a hacer cumbre nunca, y esto en esos momentos es lo que más deseamos, no vaya a ser que nos pille el «negro». La salida a la cumbre es por la cara NO ya que esta vía cruza la mayoría de la cara Oeste de un extremo a otro. Una última arista descompuesta; casi todo son bloques sueltos. La cima ya es nuestra (2.519 m.).

La deshidratación nos amenaza y la falta de agua se nota en nuestro estado físico, pero hay que descender. La noche ya nos acompaña, suerte que esta vez sí que hemos traído un frontal. Cuatro «rappeles», la «Canal de la Celada» y nos encontramos haciendo unas cervezas en el refugio, donde recibimos felicitacio-

jores conocedores de la zona.

A la hora de la cena, en la que además de «Tito» nos acompañaban, Genaro y el «Guaje» Rubén, sobrino de «Tito» de 14 años, que cada día baja al pueblo en compañía de un mulo en busca de provisiones para el refugio; estos, nos convencen de que no podemos irnos sin haber efectuado antes otra vía a la cara Oeste del «Picu».

Al siguiente día bajamos al pueblo Arenas de Cabrales, famoso por su queso, con tan buena fortuna que por esos días se celebraba la feria anual del queso de Cabrales. Repomemos las provisiones agotadas, escribimos postales a los amigos y

nes de «Tito», su hermano Genaro y de unos excursionistas de Madrid.

Preparamos la cena, hoy toca pueré. Son las 4 h. de la madrugada cuando somos recibidos por nuestros sacos.

Nos levantamos algo cansados por lo que decidimos bajar a Arenas de Cabrales, pero «Tito» nos convence de ir a escalar con él en su día libre. Nos recomienda la vía Sagitario E.D. inf. 6 A+ 200 m. que supera la mitad inferior de la cara Oeste finalizando en las terrazas de «Tiros de la Torca». Ese día disfrutamos mucho de la escalada, apurando toda la ruta íntegramente en «libre», tal vez por la confianza que nos daba saberlos acompañados por uno de los me-

volvemos a subir a la «Vega» con una idea fija en nuestras cabezas, mañana volveremos a retar de nuevo la cara Oeste.

Una de las vías más directas del «Picu», es la vía «Murciana» EA inf Ao/61 550 m., abierta por los Hnos. Gallego, escaladores de Murcia, en el año 1978, y es la escogida por nosotros para despedirnos del «Naranjo».

Madrugamos menos que el día de la «Rasada-Navarro». El tener algo en común con las marmotas hace que una cordada del Barna se nos adelante en la vía.

La vía es dura, pero su trazado lógico, elegante, casi directo por el lado izquierdo de la muralla, nos

permite apreciar la grandeza de la pared Oeste en toda su magnitud. La roca, es excepcional, la variedad y belleza de los parajes hacen que la escalada sea un continuo disfrute. La niebla nos acompaña durante casi toda la ascensión, nos acaricia los pies, pero nunca llega a envolvernos.

El estrecharnos las manos en la cima, nos llena de satisfacción y felicidad, aunque nuestro estado físico como mental no se puede comparar al de un toro.

El descenso se realiza en silencio, es de noche pero esta vez vamos mejor preparados ya que llevamos un frontal por cabeza. Los «rappeles», la canal y el refugio, donde una nueva alegría nos aguarda, «Tito» y Genaro, a la vez que nos felicitan, nos tienen preparada una suculenta cena. Devoramos mejor que comemos, el filete estaba genial; todo, todo está bien, unos chupitos de whisky para acabar de celebrarlo, unas «piadas» en el libro y a dormir pues, mañana, para «Tito» empieza otra dura semana de trabajo en el nuevo refugio que se está construyendo. Al llegar a la

tienda, Ricard, un excursionista de 66 años al que acompaña Vicent nos espera preocupado por nuestro retraso (son las 5 de la madrugada), le explicamos la escalada del día y la celebración.

Hoy nos metemos en nuestros sacos con más ganas que nunca.

Nos levantamos al mediodía, almorcamos fuerte y nos despedimos de «Tito» y del «colega» que lleva 3 días en solitario en una vía de la cara NO ¡Suerte!, nosotros por nuestra parte, nos vamos con una actividad realizada que en un principio no pensábamos cumplir.

Una mirada atrás y vemos que el «Picu» nos guiña un ojo, nosotros también y le decimos: hasta pronto. ♦

Equipo humano:

Antonio Fernández Maniega. «Llous»
Jº Antonio López Martín. «Cosin»

Glosario.

«Picu», «Pico de Urriellu» o «Na-

rango de Bulnes».- Montaña principal del Macizo Central de los Picos de Europa (2.519 m.) alt.

«Jou».- Grandes depresiones características de los Picos de Europa.

Rappel.- Modalidad de descenso en la que el escalador se desliza por las cuerdas.

Frontal.- Linterna de cabeza.

Vía.- Ruta o itinerario de la ascensión.

Largo.- Tramos en que se divide una vía.

Tronco.- En Madrid, amigo.

Negro.- Noche.

Libre.- Modalidad de escalada en la que no se utilizan métodos de progresión artificiales.

Guase.- En Asturias, chaval.

Piada.- Anotación en la que se refleja las impresiones y actividad de la escalada.

Nota.- Al lado de cada nombre de las vías se refleja: la dificultad general de cada ruta, la máxima dificultad y los metros a escalar.

EN PARDIÑAS «VIVIENDAS CONFORTABLES»

ASI LO ENTIENDEN NUESTROS PROMOTORES

— HNOS. SALAZAR, S.A. «EDIFICIO OVERPARK» (1ª fase)

C/. Ramon Argilés, - C/. Tarragona - Ctra. de Corbins

— LLEIDATANA DE CONSTRUCCIONS, S.A. «EDIFICIO TORTOSA»

Avgda. Tortosa, 7

— HNOS. LACAMBRA «EDIFICIO MAXIM'S»

C/. Roger de Làuria, 64 - 66

EDIFICIOS EN CONSTRUCCION

creditFinca

ORGANITZACIÓ INMOBILIARIA
Prat de la Riba, 16 - Telèf. 24 63 00 - LLEIDA
A.P.I. V. GIL

Club Bàsquet Pardinyes

LA DIFÍCIL LUCHA BAJO LOS PALOS

Si crear y mantener un club deportivo es una tarea difícil para cualquier junta directiva, crearlo y mantenerlo desde un barrio con una carencia prácticamente total de instalaciones y donde los recursos económicos llegan con cuentagotas, tiene un mérito aún mayor. Si además, ese club se convierte en algo representativo del barrio y lleva el nombre de Pardinyes por toda Catalunya, tenemos delante un espejo en cuyas virtudes podríamos mirarnos todos. Este es el caso del Club Basket Pardinyes, que desde 1982 está luchando para que la actividad deportiva del «barrio del otro lado de la Estación» aumente.

Su primer presidente, Daniel García, puso en marcha la nave con un pequeño grupo de colaboradores y con un potencial que se limitaba en aquel momento a un equipo sénior masculino y a un juvenil femenino. En la temporada 88-89, última al frente del club, éste contaba con tres equipos masculinos y otros tres femeninos, y además, con sus cabezas visibles en la categoría más alta a la que nunca antes habían llegado, la Primera División Catalana las féminas, y la Categoría Preferente Catalana los chicos. Ahora, en la 89-90, su nuevo presidente, Miguel Ángel Nogués, vuelve a contar únicamente con dos equipos: el sénior y un cadete masculinos. Por delante, el difícil reto de llevar al club a cotas más altas.

En estos pocos años, el mayor éxito del club llegaría en 1986, cuando el equipo júnior femenino se proclamó Campeón de Catalunya de la Primera Catalana, de la mano de su técnico, Alfredo Badía.

El eterno problema de la falta de instalaciones, que ahora se verá en buena parte solucionado con la construcción de una pista polideportiva en El Recorrido, fue el principal freno a una mayor expansión del club,

que tuvo que jugar siempre en una situación precaria, en una pista donde las lesiones eran un riesgo demasiado alto y donde el clima pasaba su factura cada invierno. Pese a todo, la nave fue avanzando, gracias a la obstinación de su capitán y al pequeño grupo de colaboradores.

Los problemas económicos llegaron al no poder afrontar los patrocinadores el incremento de presupuestos que suponía el salto cualitativo dado por sus equipos, lo que llevó a la desaparición, en esta nueva temporada, de los tres equipos femeninos, y a la de uno de los mas-

culinos, cuyo sénior, además, bajó de nuevo a la Categoría Provincial, en la que por cierto, están teniendo este año, una más que brillante intervención.

El CB Pardinyes, uno de los símbolos deportivos de la barriada, tiene la capacidad suficiente para seguir adelante y seguir siendo respetados por sus rivales, no sólo por su potencial deportivo, sino también por ese «fair play» del que siempre han hecho gala, y del que el barrio, debe sentirse orgulloso. ♦

José Carlos Monge

Club Petanca Pardinyes

Club Petanca Pardinyes fue constituido en el año 1986 con gran ilusión, entonces con desconocimiento del funcionamiento del juego en si, poco a poco se fue fomentando, el primer año existieron problemas en el sistema de uniformidad ya que es obligatorio para poder participar en las competiciones; conseguimos en un principio 25 chandals de Pryca, pero en poco tiempo se hicieron insuficientes debido al crecimiento de socios; una 2ª ocasión fue la Paeria quien nos dotó de uniformidad, sucediendo lo mismo que en el caso anterior, entonces se tomó la decisión de comprar uniforme, que es el que poseemos en la actualidad, colaborando la Generalitat; y la Paeria en todo momento colaboró gracias a lo cual poseemos unas de las mejores instalaciones. Debemos también un agradecimiento a Icona, la cual nos hizo entrega de árboles para el club.

Propósitos

Crecimiento del club, lo cual se ha conseguido; creación de dos grupos, los cuales existen en la actualidad; el 2º año el club quedó campeón de liga y el año actual tanto el Grupo (A) como el (B) quedaron muy bien cla-

sificados, donde ha habido un torneo Pardinyes ha estado presente con buenos resultados, también tenemos que agradecer la colaboración de todas las casas comerciales, que son muchas, de toda Lleida. I, como no, un gran agradecimiento a la organi-

zación ORVEPARD, la cual nos ha prestado todo su apoyo y en donde en la actualidad tenemos la razón social, bien es cierto que lo que hoy poseemos es gracias al esfuerzo de todos. ♦

Para cuidar su salud
y estar en forma

**DIETÉTICOS
VIDA SANA**

Salmerón, 8 - Tel. 23 32 24

LLEIDA

CEPRODE

CENTRE PROTÈSIC
DENTAL I ODONTOLOGÍC
DE LLEIDA S.C.P.

Valcalent, 28 - 4art. D

Telèf. 27 13 74

25006 LLEIDA

LaSeu 5
auto-escola ----- zona alta

Doctor Fleming, 19

Telèf. 24 16 81

25004 LLEIDA

Antonio Alcázar/Diari Segre

— Calendari Esportiu 1990 —

Lliga Provincial

Dates:

1ª volta, 4, 11, 18 i 25 febrer. 4, 11 i 18 març.

2ª volta, 7, 14, 21 i 28 octubre. 4, 11 i 18 novembre.

Camps:

Als dels clubs corresponents.

Sistema de joc:

El que determina el Reglament de la Lliga.

Inscripcions:

Fins a les 8 h. de la tarda del 16 de gener.

Grups:

1^a i 2ª Divisió.

Categories:

Masculina, 4 tripletes per club i grup. Femenina, 2 tripletes per club.

II Campionat Provincial

1ª Categoria

IV Campionat Provincial

2ª Categoria, Fèmines i Juvenil

Dates:

25 març, 1 i 8 d'abril.

Sistema de joc:

Fase preliminar Lliga. Classificació SUIS.

Camps:

Lleida, «Camps Elis».

Categories:

1^a, 2^a, Fèmines i Juvenil.

1^a, Fèmines i Juvenil, comencen dia 1 d'abril.

Horari:

25 març i 1 d'abril de 9 a 14 h. i de 16 a 19 h. 8 d'abril de 9 a 14 h.

Inscripcions:

Fins a les 8 h. de la tarda del 13 de març.

Trofeu Patronal

Dates:

22 i 29 d'abril, i 6 de maig.

Sistema de joc:

Eliminatòries a doble partida, despat internacional.

Camps:

Lleida, «Camps Elis».

Categories:

1^a, 2ª Fèmines i Juvenil.

1ª Fèmines i Juvenil, comencen dia 29 d'abril.

Horari:

22 i 29 d'abril de 9 a 14 h. i de 16 a 19 h.?

3 de juny 9 h. a finalitzar.

Inscripcions:

Fins a les 8 h. de la tarda del 8 de maig.

Inscripcions:

Fins a les 8 h. de la tarda del 10 d'abril.

Trofeu Copa President

Dates:

20 i 27 de maig i 3 de juny.

Sistema de joc:

Eliminatòries de doble partida, despat internacional.

Camps:

Lleida, «Camps Elis».

Categories:

1^a, 2ª Fèmines i Juvenil.

1ª Fèmines i Juvenil, comencen dia 27 de maig.

Horari:

20 i 27 de maig de 9 a 14 h. i de 16 a 19 h.?

3 de juny 9 h. a finalitzar.

Inscripcions:

Fins a les 8 h. de la tarda del 8 de maig.

Pendent un Memorial per la mort del fill del company Juan Diego Cortés Ruiz.

L'acudit de l'Ermengol

**LES ESPARDENYES T'HE DIT!
ESPARDENYES!!!**

«Club Ciclista Ciclopar»

Senyors:

Amb la nova posta en marxa de la «Revista de Pardinyes», el «Club Ciclista Ciclopar», ubicat en el mateix barri, es vol donar a conèixer.

Ara, fa més o menys, un any, una colla d'amics i companys de la bicicleta, ens varem reunir i vam decidir formar-lo.

Des d'aquell dia fins avui, hem realitzat quantitat i varietat de sortides tots els diumenges, de fer alguna etapa pel sud de França, emulant els professionals que van participar en el passat Tour 1989, a organitzar de 150 i 160 quilòmetres per les nostres comarques, així com per la d'Osca i Saragossa.

Dins de tot aquest any, ple de satisfaccions si més no, d'organitzar sortides i curses, tant per la festa major del barri o per la social de l'esmentat club, també hem de ressaltar tristament, la mort d'un company.

En Manolo Gómez i Rama, se'n va anar en mig d'una cursa ciclista el proppassat dia 2 de setembre, quan rodava per un circuit teòricament tancat als cotxes i vianants. Un cotxe el va atropellar i el va matar i ens varem quedar sense un amic i sense un bon ciclista.

Ell, en Manolo, era un xicot que sols vivia per a la bicicleta i va morir damunt d'una.

Una abraçada allà on et trobis.

Tots els components del Club Ciclista Ciclopar, n'Elies, Jordi, Santi, Pep, Carles, Jacint, Josep, Antoni, tenim molta il·lusió i ganes de fer coses i no aturar-nos, i per això, volem organitzar, per primer cop, una sortida popular, per a tots els aficionats a l'esport de la bicicleta i al mateix temps donar a conèixer el Club a tots ells.♦

Eliès Márquez i Flores
President Club Ciclista «Ciclopar»

Deporte de fiambra

Estamos en vísperas de que se celebren en nuestro país, y más concretamente en Catalunya, unas Olimpiadas.

Si nos centramos en nuestra querida barriada y hacemos un análisis sobre el tema que nos ocupa, veremos que el encabezamiento de este escrito es, por desgracia, cierto. Contamos con el elemento humano, pero nos falta lo esencial, instalaciones adecuadas, donde nuestros deportistas puedan realizar su actividad y formación.

La enorme ilusión de nuestros jóvenes deportistas, de nuestros esforzados monitores y de todos los que, más o menos, colaboramos con ellos, se estrella ante la carencia de unas instalaciones dignas.

¿Hasta cuándo hemos de esperar para tener un pabellón cubierto? La respuesta sólo puede ser una: ¡¡PABELLÓN, YA!! ♦

L. Mas -Comisión de Deportes-

Grup de joves

EL GRUP DE JOVES DE PARDINYES, col.lectiu format pel jovent de Pardinyes i que col.labora habitualment amb l'Associació de Veïns, s'afegeix, des d'aquestsfulls, a la salutació de la nova revista de Pardinyes i a tots els veïns del barri que han fet possible la seva aparició, tot desitjant-li una llarga i profitosa existència com a reflex de les inquietuds i tarannà d'un barri que tots estemem.

Des de la seva aparició l'any 1979, la VOCALIA DE JOVES DE PARDINYES, que més tard s'anomenà GRUP DE JOVES DE PARDINYES, ha representat la síntesi del moviment associatiu juvenívol. Mercès a la seva acció, el jovent del barri ha anat adquirint compromisos socials i ha estat protagonista directe dels canvis que, tant a nivell de barri com de ciutat, ha anat sofrint? la nostra societat. L'enorme activitat desenvolupada pels 40 joves, aproximadament, que van formar l'embrió de la VOCALIA DE JOVES DE PARDINYES, tenen avui dia la seva continuitat, dins de les diferents Comissions d'ORVEPARD i d'una manera molt més específica a l'ESPLAI PARDINYES, on les activitats de lleure amb els nens són realitzades pels mateixos joves, i a MITJANA RÀDIO PARDINYES, una experiència radiofònica juvenívola que avui dia resta aturada en espera de la seva propera legalització. A més a més, els joves de Pardinyes conti-

nuen participant i promovent les diferents reivindicacions socials i urbanístiques pel barri: La Mitjana, un pavelló poliesportiu..., i a l'estiu realitzen el CASAL D'ESTIU DE PARDINYES.

Actualment el GRUP DE JOVES DE PARDINYES impulsa altres experiències fora del barri, com són la reactivació del Consell de la Jovenut de Lleida, on hi participen tots els col.lectius de la nostra ciutat, i la formació de la Coordinadora de Joves d'Associacions de Veïns de Catalunya, com a conseqüència de la celebració de la I^a Trobada de Joves d'Associacions de Veïns el passat mes de juliol a Pardinyes.

Enguany se celebra el Xè. Aniversari de la fundació del GRUP DE JOVES DE PARDINYES, el qual disposa d'un estatge a la planta baixa del Casal del barri, on els joves poden trobar-se, parlar amb els amics o bé utilitzar el seu temps lliure jugant al bitllar, ping-pong i altres jocs de saló.

No volem acabar aquest escrit sense agrair el suport que els veïns de Pardinyes han donat sempre a les activitats organitzades pel jovent del barri, la qual cosa s'ha traduït en un enteniment i una col.laboració exemplar que ha estat molt profitosa pel desenvolupament de la nostra benvolguda Pardinyes.♦

Vicente Reche

Membre del Grup de Joves de Pardinyes

Peluquería
Juan Angel

Pje. San Jerónimo, 1

Tel. 24 57 70 PARDIÑAS LLEIDA

Les Corts Catalanes, 51

Tel. 23 47 47

25007 LLEIDA

Club de jubilats Pardinyes

El Club de Jubilats de Pardinyes, es creà el dia 14 de febrer de 1985, amb la presidència dels senyors Juan Garcia i Ginès Izquierdo, amb un total de 80 socis.

Amb l'esforç de tots i l'ajut de l'organització de veïns de Pardinyes, i de les Institucions, «La Paeria», cada vegada el Club ha anat acollint més i més socis.

En l'actualitat i sota la presidència de n'Anselm Charles, el nombre de socis s'eleva a 325.

La tasca del Club consisteix en l'agrupació del Col.lectiu de Jubilats i l'organització d'activitats adreçades a ocupar el temps i les inquietuds de les persones de la Tercera Edat.

Les activitats que actualment realitzen són les següents:

- ✓ Gimnàstica per a la Tercera Edat.
- ✓ Treballs manuals.
- ✓ Visites culturals.
- ✓ Excursions diverses.
- ✓ Revetlles.
- ✓ Campionats de Jocs de Taula, entre d'altres.

D'altra banda des de fa dos anys el Club de Jubilats de Pardinyes s'encarrega d'organitzar una festa per als nens de l'escola bressol del barri, en la qual conviden als nens a berenar i els fan regals.

L'Organització de Veïns, cada dos anys organitza un homenatge a la Tercera Edat, en la qual es convida a un àpat a tots els jubilats majors de 70 anys, i així mateix hi han concerts i balls, actuacions teatrals, etc., que completen l'homenatge.

L'any 1989, es va celebrar l'homenatge número 8. ♦

Manel Viladrich/Diari Segre

El llibre de Pardinyes

Sembra encara un miracle que el llibre hagi aparegut. El projecte de fer-lo suposava en un principi fer com una mena de dossier o informe a partir de dades econòmiques, urbanístiques, socials i amanir-ho tot plegat amb una apologia de l'esperit veïnal de la barriada.

Les primeres reunions de treball suposaren, inevitablement, la distribució d'àrees i materials entre els col·laboradors que s'anaven proposant, i a partir dels primers repartiments suposaren també les primeres responsabilitats de complir amb la tasca imposta i passar comptes amb el director espiritual de l'obra que reclamava enèrgicament els originals

als escarrassos; i l'obra s'aturava i passaven setmanes i mesos, i de tant en tant es reprendia i finalment l'hivern del 1988 s'acabà de configurar en jornades de sàbat, com si d'una història sagrada es tractés, suportant les inclemències del temps, les boires, el fred, i suportant les inclemències del censor espiritual i material.

I ja en l'últim trajecte de l'obra allò que més decebia era la sensació que mai no s'acabaria perquè sempre anaven apareixent noves possibilitats, nous textos, nous personatges. I finalment quan ja s'havien concertat les entitats que havien de donar el suport econòmic, s'acabà d'enllestit l'obra i es dugué a l'editor, incorporant-hi posteriorment el material fotogràfic. Arribats en aquest

punt i acostant-se la Festa Major del barri, a l'agost de 1989, es decidí de fer coincidir la presentació en públic del llibre amb l'acte més important i participatiu dels que anualment se celebren al barri.

Potser el resultat es pot considerar pretensiós, excessiu, vast o exageradament especialitzat, tots aquests i d'altres defectes es poden adduir, però tal vegada allò més important era el gest de tirar endavant el projecte, el repte que suposava com a treball en equip, el símbol d'un barri que pot generar aquest i d'altres projectes, la comprovació que hi ha respostes, propostes i il·lusions.

El llibre és, i ja s'ha dit, un punt de partida, d'ara endavant els treballs o estudis sobre Pardinyes tindran un

Paco Ayala

referent mínim per consultar, i amb la possibilitat d'esmenar, augmentar o diversificar el tema. Alguns potser haguessin volgut un anecdotari del barri on se sentís més el caliu veïnal, la història passada i immediata a partir de les anècdotes, de les coses viscudes, també amb més fotografies, més records, més «viure del passat»; d'altres preferirien un estudi més tècnic, amb més gràfiques, enquestes, dossiers, esquemes, és a dir més de cara al futur. Les potencialitats resten doncs, obertes, la invitació seria que tothom que tingui interès de participar en futurs treballs, monografies, dossiers, etc., i tingui material sobre qualsevol aspecte del passat, present i futur de Pardinyes, es po-

sés en contacte amb la societat del barri, amb el Casal d'ORVEPARD, i amb la seva empenta i la de tots, i si els projectes són engrescodors, aquest llibre de Pardinyes no haurà estat fet debades. Amén.

D'altra banda el llibre no ha de suposar un miratge per a l'Associació, ha representat un objectiu com poden ser milers en una barriada que necessita coses molt més importants que un llibre. Els problemes urbanístics, sobretot de construcció d'habitacions i d'altres construccions (magatzems, pont, polisportiu), són temes que superen potser les capacitats del barri de donar respostes a tots aquests problemes, i encara continuen havent-hi reptes en cultura, en

esplai juvenil, en àrees esportives, en temes de convivència, etc.

Resumint, cal posar dia a dia les condicions perquè d'aquí a 25 anys quan l'Associació de Veïns compleixi el mig segle, el baixanç sigui molt més positiu i la qualitat de vida de Pardinyes sigui óptima.

El que caldria fer, també, per tal que el llibre tingue una certa vigència i continuïtat, seria formar una secció d'arxiu i documentació dins les àrees que té l'Organització de Veïns, i que aquesta secció s'encarregués de recollir de la premsa, dels altres mitjans de comunicació i de l'aportació del veïnat, tot el material que en un futur servís de base per a l'elaboració d'altres parts del llibre.

Estaria bé, per exemple, que hi hagués una secció que s'encarregués de fotografiar tots els edificis, motius, paisatges, racons que a pesar que no tinguin cap valor artístic important, sí que en tenen com a elements identificadors de determinades zones del barri que a causa dels canvis velocíssims provoquen mutacions que fan desconegudes segons quines zones d'un any a l'altre.

Caldria que les noves generacions de pardinyencs sabessin com era una zona que es deia abans la platgeta (la plaieta), o l'antiga font de Sant Jeroni, i tants i tants edificis i paratges que ja han desaparegut del paisatge del barri, i també serviria per incorporar en la memòria popular: les noves construccions, especialment les que són de tipus públic: places, centres d'ensenyament, centres esportius, el futur pont, etc. ♦

Joan Genís Garcia

Patisseria

PARDINYES

Forn de pa

Plaça Overpard, 2

Telèf. 23 91 86

LLEIDA

BAR RESTAURANT

SISCOServicio esmerado a la carta
Terraza - Local climatizado

Anastasio Pinós, s/n.

Tel. 24 81 27

PARDINYES - LLEIDA

XAPISTERIA I PINTURA

MOSA

Comtes d'Urgell, 33

Telèf. 24 51 43

25004 LLEIDA

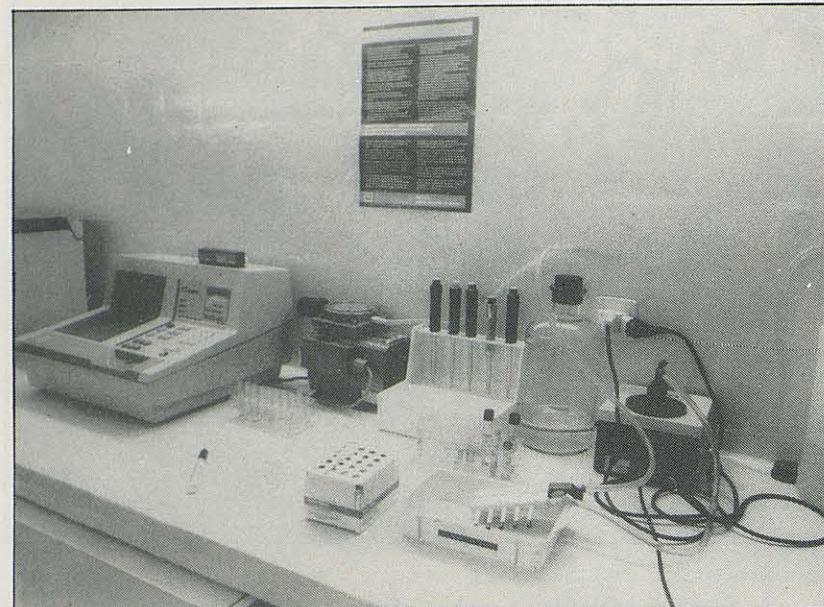
La SIDA, una lluita de tots

Arxiu Diari Segre

El passat 20 de novembre, en el marc de la Setmana Cultural, va tenir lloc a la Sala d'Actes de l'Associació de Veïns de Pardinyes una conferència sobre Sexualitat i Sida, donada per Fco. Javier Bosque. A la mateixa hi van assistir unes trenta persones que van seguir amb molt d'interès les dissertacions del ponent, produint-se després un col.loqui animat entre els allí presents, força interessats en la problemàtica que està generant la Sida.

Aquest acte s'inscriu dins d'un seguit d'activitats que està desenvolupant la Delegació de Lleida de la Comissió Ciutadana Anti-Sida de Catalunya. L'eix d'aquestes activitats és la informació sobre la Sida com a mitjà de prevenció, tot esperant que la ciència mèdica ens pugui arribar a facilitar la vacuna adequada. Per tant, de moment, per a detenir l'avanç de la Sida es fa necessari que tots els ciutadans tinguem coneixement de com es transmet el virus causant d'aquesta malaltia, com no es transmet i sobretot quines són les mesures preventives a utilitzar en cada cas.

Tampoc es pot oblidar el vessant social de la malaltia, doncs l'obscurantisme que l'ha envoltat, intencionat o no, lligat a interessos reaccionaris i immovilistes, no ha fet més que complicar i dramatitzar la situa-

Laboratori d'Anàlisi de la SIDA

ción, fent que a l'angoixa i por dels malalts i portadors s'hi afegeixi el menyspreu i rebuig social, concretats en la marginació socials dels afectats. Pensem en el nen nordamericà, portador d'anticossos de la Sida, que va ser obligat a abandonar l'escola, havent de seguir les classes per ordinador.

Cal que entenem d'una vegada que les malalties sorgeixen en el si de la societat, i que aquesta mateixa ha de passar la prova de superar-les, no sols amb la ciència mèdica sino també amb la solidaritat i lluita de tots. Això vol dir que hem de fer un es-

forç per obrir-nos a la realitat, participant en ella i intentant canviar-la quan comporti injustícia; deixant de banda el conformisme esteril que ens adorm a tots.

Finalment, volem agrair a l'Associació de Veïns de Pardinyes, que a través del seu President, en Jacinto Pernia, ens està donant tot tipus de facilitats per a desenvolupar les nostres activitats.

Comissió Ciutadana
Anti-Sida de Catalunya
Delegació de Lleida

PAPERERIA
JOGUINERIA
OBJECTES REGAL

ESPECIALITAT EN JOGUINES
PER LA FESTA DE REIS
C. Jeroni Pujades, 18 - 25005 LLEIDA

la cometa

**FERRETERIA
I PINTURES**
JUNCOSA
FERRETERIA - PANYS
MATERIAL ELECTRIC
BARRES DE CORTINA
BRICOLATGE - MENATGE

C/ Camí de Corbins, 10
Telèf. 24 76 79 - 25005 LLEIDA

CASH ILERDA

LLEIDA TARREGA TREMP

Manel Viladrich/Diari Segre

Nens pintant el mural de la fàbrica de gas

Activitats realitzades durant l'any 1989. Un crit a la participació

Er un repàs de les activitats realitzades des del gener fins el desembre en el barri de Pardinyes per les diverses entitats que el componen, és interessant i curiós. Es pot veure clarament la participació activa de les persones que dins les diverses entitats treballen per aconseguir un barri més solidari i humà.

Una exposició breu de les més destacades ens permetrà conèixer fins a quin punt el treball silencios de moltes persones ha aconseguit que siguin realitat alguns objectius pretesos d'antuvi.

A nivell urbanístic:

Les jornades sobre el futur urbanístic de Pardinyes, així com les jor-

nades verdes, ens van permetre rebre informació i marcar unes reivindicacions de futur com són: la Mitjana Parc Natural, el poliesportiu, més places per a Pardinyes, etc.

A nivell de festes i actes recreatius:

S'han continuat realitzant actes que han assolit una tradició com el carnaval, el Dia del Penyista, la festa major... on els diversos grups (penyes, grup de sevillanes, clubs esportius, grups de joves i jubilats) han permès, amb la seva aportació, donar un realçament important a les nostres festes; de les quals no solament en gaudeixen els veïns del barri, sinó moltes persones que venen d'altres llocs.

La comissió de cultura ha portat

a terme un treball de coordinació, destinat a fomentar activitats de teatre, música, manualitats, dansa,... en definitiva d'un aprofitament del temps de lleure.

La sala d'exposicions ha acollit diverses modalitats, des de la fotografia, pintura, dibuix, manualitats, etc., i resta oberta a altres tipus de representacions artístiques.

Tot això culmina en la setmana cultural, denominada aquest any Jornades Socio-Culturals, amb la finalitat de donar acollida a la major varietat d'actes.

Menció especial mereix la presentació del llibre «Pardinyes el barri darrera l'estació», en l'elaboració del qual hi han hagut aportacions de més d'un centenar de persones, de forma desinteressada. Així com la col.laboració prestada en la inauguració de l'I.E.S. «Josep Lladonosa».

La coral de Pardinyes ha deixat molt alt el nom del barri, tant pel que fa als diversos actes en els que ha participat, com en l'organització i intercanvis corals d'altres llocs.

Un cop més, l'esforç de les persones que componen aquest grup, permet que Pardinyes continui endavant.

Es va participar també activament, en conjunt amb totes les entitats del barri, en l'homenatge a Mossèn Joan Jové amb motiu de la celebració del 25è. Aniversari de la seva ordenació sacerdotal, on es féu palès l'enorme estima de la que és objecte per part del barri.

El Grup de Joves, força viva del futur, ha continuat realitzant un gran treball a nivell de potenciar la participació juvenil, no solament a través de les penyes, en la Festa Major, sinó en la commemoració del seu Xè. Aniversari.

S'ha de destacar en el mes d'abril, l'homenatge al President de Pardinyes, En Jacinto Pernia, en la qual hi col.laboraren tots els veïns del barri, i moltes persones que d'una forma o altra tenen relació amb ell, o amb Pardinyes. La festa fou molt emotiva i alegre.

Cal esmentar, també, la realització d'una trobada de joves a nivell d'Associacions de Catalunya, que ha suposat l'inici d'una coordinadora catalana d'aquest moviment. A més

Manel Viladrich/Diari Segre

a més de realitzar els ja tradicionals festivals.

Una altra menció especial mereix «Mitjana Ràdio Pardinyes», formada majoritàriament per joves, que pretén tornar a emetre, per la qual cosa a sol·licitat la seva legalització, esperant en breu una resposta.

El grup d'Esplai:

Com ja sabeu realitza una labor important amb els nens, de cara a educar-los en el temps de lleure, i que cada any es complementa amb el Casal d'Estiu que es realitza a Pardinyes.

Club de Jubilats:

S'estan portant a terme un conjunt d'activitats amb la finalitat d'aconseguir una major convivència i disseny; per la qual cosa les excursions i festes, com per exemple les de Sant Joan, així com la tradicional que es realitza amb els nens de l'escola bressol, són una demostració d'aquesta voluntat d'integració.

Un any més s'ha realitzat també el ja tradicional homenatge a la nostra gent gran.

Biblioteca:

És un servei institucional per als veïns del barri, sense distinció d'edats, que poden adquirir, cada cop més, informació i coneixements mitjançant el material que en ella poden trobar. Bona prova d'això la tenim en l'augment de persones que la sovintegen.

A nivell esportiu, centres escolars i A.P.A.S. també s'han realitzat activitats que han elevat el nivell cívic del nostre barri, l'enumeració dels quals seria arduós. Per tant volem agrair a tothom aquesta participació envers Pardinyes.

Lògicament hi han hagut fites que no s'han pogut aconseguir, en moltes ocasions més per manca de persones que per ganes, però no s'ha d'oblidar que tot l'esmentat ha estat possible gràcies a l'aportació d'aquells que han volgut demostrar amb fets, que els drets no es mendiuen, sinó que es conquereixen dia rera dia. És veritat que hi han hagut comissions que solament han treballat amb quatre persones, malgrat

d'haver-ni moltes més d'integrades, però això és una realitat en el temps del «passotisme» en el què vivim. Per tant fem un crit a tots els veïns per tal que s'integren i facin equip.

Quant al Local Social, hi ha una realitat palpable, s'ha quedat petit per poder acollir la gran quantitat d'activitats i compatibilitzar-les amb els serveis existents, la qual cosa ha produït en algunes ocasions friccions i un cert malestar. Vagi des d'aquí una invitació a un esperit de convivència, de tolerància i respecte, per a mantenir l'equilibri necessari que permeti als distints col·lectius disfrutar i fer ús de l'espai del que dispossem, mentre continuem reivindicant més instal·lacions on poder desenvolupar de forma espaiosa les activitats.

Disculpeu si no s'ha arribat a tot el que s'esperava, l'objectiu segueix essent treballar amb les portes obertes a tothom qui vulgui col·laborar per aconseguir aquest barri que tots mereixem. Manquen moltes mans, però un sol cor: PARDINYES!!♦

ORVEPARD

Programa d'activitats previstes per a l'any 1990

<u>DATA</u>	<u>ACTIVITAT</u>	
Gener	Cavalcada de Reis Concert a càrrec de la Coral Sícoris Lliurament de joguines 4art. Aniversari de l'emissora cultural «Mitjana Ràdio Pardinyes»	Setembre Inici dels cursos de: - Català - Treballs manuals - Gimnàstica Rítmica ... i altres que es demanin * * *
Febrer	Setmana de l'arbre Carnestoltes, ball de disfresses infantil i adults. Concurs de disfresses, Dia del Soci Aplec de Corals	Octubre Inici de la Mostra de Teatre Pardinyes'90 (Oct.-Nov.-Desem.) XIV SETMANA CULTURAL DE PARDINYES - 6è. Concurs de Poesia - Concert de música de cambra - Concert de Jazz - Exposicions - Conferències ... Altres activitats * * *
Març	Mostra fotogràfica	Novembre Festa Castanyada i Panellets Concurs Pintura Ràpida , Diada de la Biblioteca 2n. Festival Juvenil d'Escala en Hi-Fi * * *
Abril	Diada del llibre «Sant Jordi» Exposició i venda de llibres Concurs de treballs manuals Taller d'artesanía a l'aire lliure Concert de Coral de Primavera	Desembre Cantada Nit de Nadal Taller de Ràdio a «Mitjana Ràdio Pardinyes» * * *
Maig	Participació a l'Aplec del Cargol Cicle de cinema Exposició de pintura	Finançament: Hom pretén que sigui a càrrec de les següents entitats, mitjançant ajuts i subvencions: GENERALITAT DE CATALUNYA (Departament de Cultura i Acció Cívica) LA PAERIA - AJUNTAMENT DE LLEIDA DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE LLEIDA ENTITATS BANCÀRIES I COMERCIALS DE PARDINYES ORVEPAR La resta s'aconseguiria mitjançant el pagament, per part del públic en general, de les activitats més lúdiques (revetlles, etc.) Aprovat en la reunió de la Junta Directiva d'ORVEPAR del dia 19/10/1989 a proposta de les diferents Comissions d'ORVEPAR
Juny	Exposició del Curs de Manualitats Fogueres i Festa de Sant Joan. Festa dels Jubilats Homenatge dels Jubilats als nens de les Escoles Bressol Concert de Coral de Fi de Curs Revetlla de la Festa del Gas i actes diversos	INVERSIONS PREVISTA PER L'ANY 1990 EN CONCEPCIONTE DE MOBILIARI I INFRAESTRUCTURA - Pantalla gegant de video - Adequació de la sala d'exposicions del Local Social de Pardinyes - Fotocopiadora - Pantalla de diapositives - Projector de cinema-super 8
Juliol	Revetlla d'elecció de Pubilles per a la Festa Major de Pardinyes'90 Campionat de Futbol-Sala Casal d'Estiu de Pardinyes	
Agost	FESTA MAJOR DE PARDINYES'90 - Concursos diversos - 5è. Concurs de Decoració de Penyes - Festival Infantil - Ballada de Sardanes - Revetlles	

ORVEPARD

Us desitja
un bon any

1990

Al peu de la cultura.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"